

STAR / Yalçın AKDOĞAN

ABD Giderek İsrail'e Benziyor

ABD'nin yeni ulusal güvenlik stratejisi açıklandı. **Strateji, dostlar yerine düşmanlar üzerine kurulmuş. Kuzey Kore ve İran açık düşman, Rusya ve Çin potansiyel rakip (düşman), Hindistan muhtemel potansiyel rakip...** Görünürde belli ülkeler tehdit ve tehlike olarak vurgulansa da bir süredir ABD'nin izlediği strateji **İslam temalı her ülkeye, örgüte, kuruluşa, hatta şahsa cephe almayı** içeriyor.

Korkularla yaşayanlar travmatik/nevrotik bir psikolojik halden kurtulamazlar ve herkesi bir şekilde hain, düşman, rakip, tehlike olarak görmeye başlarlar.

İsrail bu nevrotik halin devlet düzeyindeki temsilcisi gibidir. Herkesin kendisini yok etmeye çalıştığı, herkesin kendisine düşman olduğu önkabulü, İsrail'i hırçın ve agresif hale getirir.

ABD'nin dost yerine düşmanlar tanımlaması böyle bir psikolojiyi andırıyor.

'**Müttefik değil çıkar**' anlayışı da ülkeler arasındaki **karşılıklı çıkar, dostane işbirliği ve birlikte hareket** kavramlarının altını oyar.

ABD'nin son dönemde "**tek taraflılık**" yaklaşımıyla operasyonlar gerçekleştirmesi bunun bir tezahürüdür. Bu ise ABD'yi daha fazla **yalnızlaştıran** ve eylemlerinin meşruiyetini tartışmalı hale getiren bir durumdur.

Uluslararası hukuku ve küresel dayanışmayı hiçe sayan tek taraflılık **keyfilikten** başka bir şey üretmez. **Keyfi hareket eden ve kendi hukukunu dünyaya dayatan ülkelerin yalnızlaşması kaçınılmaz bir**

durumdur. Böyle davranan ülkeler halklar düzeyinde büyük bir **antipati** üretirler.

ABD'nin Kudüs kararı sadece İslam dünyasının değil batılı birçok ülkenin de tepkisini çekmiştir. BMGK görüşmelerindeki tablo da ABD'nin nasıl yalnızlaştığını gösteriyor. Perşembe günü toplanacak olan Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda kahir

ekseriyetle bir duruş sergilenmesi ABD'nin bu halini daha da belirginleştirecektir.

Yeni güvenlik stratejisinde dost olarak sayılmak adeta **teslimiyet ve boyun eğme** üzerine kurulu bir ilişki biçimini hatırlatıyor. Karşılıklı çıkar yerine '**tam teslimiyet**' anlayışı geçmeye başlamış... ABD'nin tarihsel müttefiki İngiltere'nin bile birçok konuda ABD ile arasına mesafe koymaya başlaması, Türkiye gibi çok boyutlu işbirliklerine sahip bir ülkenin haklı eleştiriler getiriyor olması bu konseptin çok zorlanacağını gösteriyor.

İsrail **kendi çıkarlarını kutsayan** ve dünya halklarını değersiz gören bir devlet aklına sahiptir. ABD'nin de böyle bir paradigmaya yönelmesi tam anlamıyla bir tıkanmışlığa ve takıntıya yol açar.

Dünyanın merkezine Amerikan halkını koyan anlayışın, dünyanın merkezine İsrailileri koyan anlayıştan bir farkı olmaz.

Küresel güvenlik meselelerini ABD'nin güvenliğine endeksleyen bir anlayışın da, her şeyin merkezine İsrail'in güvenliğini koyan bir anlayıştan farkı kalmaz.

İsrail'in işgalciliği devlet politikası haline getirmesiyle ABD'nin Irak ve Afganistan'da işgal politikasını devreye koyması başka bir boyuttur. Ortadoğu'da öne çıkan agresif müdahaleci yöntem bölge halklarının tepkisini artıracaktır.

ABD'nin İsrail'le benzeşmesinin diğer bir boyutu, **dini eğilimlerin baskın olduğu bir devlet aklının** ön plana çıkmaya başlamasıdır. **Siyonizmin ve Evanjeliklerin ortak hedeflerini ABD'nin yeni dünya düzeni paradigması haline getirmek** sadece dünya için değil ABD'nin geleceği için de bir sorundur.

Cumhuriyetçi değerler üzerinde yükselen ABD'nin teokratik bir imparatorluk gibi konumlandırılması kendi içinde de sarsıntılara yol açması kuvvetle muhtemeldir.

ABD'nin güvenlik kaygıları, tehdit algıları, çıkar hesapları ve sorun çözme yöntemleri açısından giderek daha fazla İsrail'le benzeşmeye başlaması çok sorunlu bir haldir.

STAR – Yiğit BULUT

Pardus!

Yaklaşık 13 yıldır konuyu gündeme getiriyor ve yabancı yazılımların süratle MİLLİLERİ ile değiştirilmesi konusunu dilim döndüğünce anlatmaya çalışıyorum...

Sevgili dostlar, bu yazıyı yazmak için bilgisayarımı açınca Star gazetesinin internet sitesinde aşağıdaki haberi gördüm, aynen paylaşıyorum; “...Konuyla ilgili İHA muhabirine açıklamalarda bulunan Yazılım Mühendisi Berkan Arıkan, bütün kamu kurumlarında Pardus kullanılması gerektiğini ifade ederek, ‘Bizim önerimiz tamamen işletim sistemlerinin Pardus’a geçmesi. Çok yakın zamanda bir banka hacklendi. Olay yansıtılmıyor ama bunun en büyük nedeni yerli bir güvenlik duvarı kullanılmamasından dolayı oldu’ diye konuştu. Dünyanın en büyük arama motoru tarafından geliştirilen bir işletim sistemi kullandığımızı ve bu nedenle attığımız her adımın takip edildiğini anlatan Berkan Arıkan, ‘Konum servislerini kapatsanız bile adım attığınız her noktayı takip edebiliyorlar. Biz bir an önce yerli işletim sistemine geçmeyi öneriyoruz. Önlem alınması gerekiyor. Bir siber saldırıda zafiyet gösterilip bütün bilgilerimiz dışarıya çıkartılabilir’ ifadelerini kullandı”...

Sevgili dostlar, yaklaşık 10 yıl önce 2008 ve 2009’da yazdığım Pardus yazılarından birini aynen paylaşıyorum; “...Yerli 'PARDUS'u mutlaka deneyin! HER şeyden önce ‘Pardus’ nedir? TÜBİTAK bünyesindeki UEKAE tarafından üretilen, yerli, yüzde yüz Türk aklı ile yaratılan Linux temelli işletim sistemi... Diyeceksiniz ki; UEKAE nedir? Ben de ilk duyduğumda çok şaşırılmış ama ‘varlığından’ dolayı mutlu olmuştum... Açılımı; Ulusal Elektronik ve Kriptoloji Araştırma Enstitüsü. Peki neden PARDUS? Tamamen ‘yerli’, tamamı Türkçe ve en önemlisi internette indirilebilir, ücretsiz... Bunlar ilk bakışta ‘artıları’... Hızlı, güvenli ve tutarlı bir mantık içinde çalışması da işin hediyesi... Yazılım teknolojileri, ‘güvenliğimiz’ açısından çok önemli... PARDUS şimdiden ‘devletin birçok kademesinde’ yabancı kaynaklı yazılımlara

‘tercih edilmiş’ durumda... Yerli ‘yazılım sektörümüzü’ geliştiremezsek, bilgisayarlarımızın ‘arka kapıları’ her zaman açık kalır... Size de tavsiyem "TÜBİTAK'tan çıkan ve 2005'ten bugüne kullanılan yerli PARDUS"u denemeniz... Nereden bulacağım dersiniz, son derece kolay: www.pardus.org.tr... Son söz: Ekonomi, savunma, tıp ve bilgi teknolojilerinde bağımsız olamayanlar asla tam bağımsız olamazlar!" Sevgili dostlar, yıl neredeyse 2018...Yaklaşık 10 yıldır aynen “nişasta bazlı şeker” konusu gibi ısrarla takip ettiğim başlıklardan biri de **Yerli Yazılım Ve Siber Güvenlik...**

Gündeme getirdiğimden tam 10 yıl sonra aynı ifadeler ile bugün Pardus haberini görmek beni mutlu etti... Ben elimden geleni yaptım, yapmaya da devam ediyorum. Bu konular hakkında **Milli Bir Bilinç Mutlaka Oluşmalı Ve Bunun İçin Birlikte Adımlar Atmalıyız...**

Son söz: Başkalarının mail sistemleri, telefon yazılımları, klavye yazılımları ve işletim sistemleri ile haberleşip **Tam Bağımsız Olamayız. Bu Konuda Çok Yol Aldık Ama Daha Da İleri Gitmeliyiz...**

Önemli not 1: Türk Telekom’da Paul Doany ve ekibi son dönemde “telefonlardaki klavyeden haberleşme programları yazılımına hatta yerli twitter alternatifine” kadar çok önemli adımlar attılar. Siber Güvenlik alanında da **Yerli Şirketler Ve Özellikle Kamu Dinamikleri** büyük bir atılım içindeler. Bunları açıklamak bana düşmez fakat tek cümle ederek bitireyim; 2018’in başlarında **Kullandığımız Bütün Yabancı Yazılımların Yerli Alternatifi Olduğunu Göreceksiniz! Ne Mutlu Her Alanda Tam Bağımsız Türkiye’ye...**

Önemli not 2:İstanbul Borsası bünyesindeki yazılımlarda çalışan FETÖ unsurlarının temizlenmesi için büyük mücadele verildi. Aynı mücadeleyi TÜBİTAK’ta da gördük. **Fakat Yetmez! Asla Gevşemeden Özellikle “Kod Yazanların” Bıraktıkları İzler Ve Güvenlik Açıkları Mutlaka Her Dakika Sorgulanmalı!**

STAR – Ahmet KEKEÇ

Bir De Alnından Öpmüşlerdi Bu Adımı!

Bu satırların yazarı açısından tatsız bir “karşılaşma”nın konusudur... İsmi, **Öztürk Yılmaz**. Eski Musul Başkonsolosuydu. Refakatindekilerle birlikte terör örgütü **DEAŞ** tarafından kaçırıldı. Bir süre sonra (*Ankara'nın yoğun çabalarıyla*) kurtarıldı. Kurtarılıp ülkesine getirildiğinde, dönemin Başbakanı tarafından havaalanında karşılandı ve alnından öpülmek suretiyle ödüllendirildi. Neyin ödülüydü bu, bilemedik. Herhalde “sağ salım” dönmüş olmasının ve Başbakan karşısında “kurşun asker” kıvamında dimdik durmasının ödülü... Belki de “alnı öpülesi” birtakım icraatlar sergilemiştir de, bunun kamuoyu tarafından bilinmesi gerekmiyordur. Her şey mümkün... Dışgörünüştü “gururlususkun” kamu elemanı görüntüsü sergileyen ve popüler bir isim haline gelen Öztürk Yılmaz, bir süre sonra, kaçırılmak suretiyle elde ettiği popülariteyi siyaset alanında değerlendirme yolunu seçti ve **CHP**'den milletvekili oldu. İyi de oldu... Nihayetinde sıcak çatışma ortamından gelen ve “saha”yı bilen bir diplomattı... Dış politikada savruk bir görüntü sergileyen ve Türkiye'nin meselelerine duyarsız kalmayı politik bir tercih olarak benimsemiş CHP'ye ilaç olabilirdi, yani partisinin aklını başına devşirmesine katkı sağlayabilirdi. Hiç de öyle olmadı. Kürsü deneyimi kazandıkça, o “gururlu-suskun kamu elemanı” gitti, çamur siyasetini benimsemiş tipik bir CHP'li bürokrat geldi. Bu satırların yazarıyla da mahkemelik oldu. Eleştirilere (*özellikle basından yapılan eleştirilere*) tahammül isteyen bu arkadaşımız, “**Amerika'nın vize kararı tüm Türklere teşmil edilmemelidir**” biçimindeki sözlerini eleştirdiğim için mahkemeye koştu. Koşsun... Genel başkanı da böyle yapıyor.

Cumhurbaşkanı **Erdoğan**'a “**Niye gazetecilere dava açyorsun kardeşim?**” diye veryansın ediyor, hoşlanmadığı bir durumla karşılaşınca da mahkemenin yolunu tutuyor. İstihbar ediyoruz ki, konsolosluktan dönme bu milletvekili, Musul Başkonsolosluğu döneminde, öyle pek de “**suskun**” bir kamu elemanı değilmiş... Pek bir cevvalmış... **Güneş** gazetesi bu “**cevvaliyetin**” fotoğrafını yayınladı. Devamını **Sabah** yazarı **Mahmut Övür**'den okuyalım: “**Şu sıralarda CHP Genel Başkan Yardımcısı Öztürk Yılmaz'ın 2014'te Kuzey Irak'taki FETÖ'cülerle bir araya geldiği bir fotoğraf tartışılıyor. Güneş gazetesinin haberine göre Yılmaz, rehin alınmadan sadece 7 gün önce ABD'nin Kuzey Irak'taki askeri üs alanı içinde bulunan FETÖ'nun Işık Üniversitesi'ne gitmiş ve orada FETÖ'nün Kuzey Irak imamı Talip Büyük, örgütün eğitim imamı Cemal Bulut ve medya imamı Doğan Ertuğrul'la buluşmuş...**”

Burada iki önemli detay var: **Birincisi**, görüşme DEAŞ baskınından 7 gün önce gerçekleşiyor... **İkincisi**, görüşmenin yapıldığı tarihte **FETÖ**'nün darbeci bir örgüt olduğu ortaya çıkmıştı. Daha doğrusu, devlet tarafından “Paralel Devlet Yapılanması” ve “terör örgütü” olarak nitelendiriliyordu. Bu durumda Öztürk Yılmaz'ın bir açıklama yapması gerekiyor. O görüşmeyi niçin yaptı? Kim adına yaptı? Bir suç örgütü olarak tescillenmiş **FETÖ** üyeleriyle ne konuştu, hangi bilgileri paylaştı? Dahası, devletin bilgisi dâhilinde miydi o görüşme? Bitmedi... Başkonsolos kimliğiyle **FETÖ** elemanlarıyla görüşen ve herhangi bir açıklama yapmayan Öztürk Yılmaz, **Zarrab** davasından önce de “**CHP Genel Başkan Yrdc**” kimliğiyle Amerika'ya gitmiş, Amerikalılarla bir görüşme yapmıştı. Kim bilir hangi “**alnı öpülesi**” paylaşımında bulunmuştu. Öztürk Yılmaz Bu “**Cevvaliyetin**” nedeninin anlatılmalıdır.!

STAR – Halime KÖKÇE

ABD'nin 14'e Karşı 1 Yalnızlığı Ve BM'nin Kudüs İmtihanı

Obama'dan o kadar çekmiş ve bıkmıştık ki Amerika'daki başkan değişimini fırsata çevirebilir miyiz diye düşündük haklı olarak. Trump'ın başkan olmazdan önceki bazı ifadeleri, ABD derin devletinin ipliğini pazara çıkartan cinstendi; sağı solu belli olmayan bir figür olsa da, Türk hükümeti hiçbir ülkeye ve aktöre karşı kategorik karşıtlık içinde olmadığından bekleyip görelim dedi ve Trump'la belli konularda mutabık kalılabileceği iyimserliğiyle hareket etti. Bunu yaparken bir taraftan da Trump yönetimine birlikte hareket etme şansı tanıdı. Rakka operasyonu için açık teklif götürdü. Böylece ABD'nin gerçek niyetinin DEAŞ'la mücadele olmadığını da ifşa etmiş oldu.

Hatırlarsınız, bu "ihtiyatlı iyimserliği" bile, - Obama bıkkınlığıyla Trump'a kollarını açan bir kaç köşe yazısını referans alıp "hükümetin Trump hayranlığı" diye tercüme edenler oldu. Trump, Obama'nın da uygulayageldiği bazı Müslüman ülkelere vize yasağını genişletince "Neden eyy Trump demiyorsun?" diye Cumhurbaşkanı Erdoğan'a akıl vermeye, aklı sıra da boşa düşürmeye çalışanlar çıktı. "Diplomatik ilişkilerimizi askıya alalım" diyen bile oldu.

Liberal Batıcılığa Kuran'dan ayet getirecek denli sentezcilerle, dış politikada Türkiye'nin kendine yol açmak adına kalkıştığı her hamleyi bir çeşit "İslamcı aktivizmle" tıkamaya çalışanların ortaklaştığı bir yaklaşımdı bu.

Bu yaklaşımın yeni versiyonu Kudüs bağlamında karşımıza çıktı; Türkiye'nin üstlendiği rolü küçümseyen, ABD aşırıcılığını ne yapsak üzerimizden atamayacağımız bir karabasan olarak resmeden ve Türkiye ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın yüklendiği misyonu hafife alan bir yaklaşım içinde kimileri... Türkiye çekimser kalsa bu sefer kim bilir neler diyeceklerdi?

Bu tip ucuz oyunculukları çok gördük aslında; Suriye savaşının başında farklı, ortasında farklı tavır takınanlarda mesela... ABD,

Suriye'yi DEAŞ ve PYD üzerinden dizayn etmeye karar verdikten sonra kimisi o cephede akreditasyonu olmadığından Esed'in muhaberatına yazıldı kimisi de FETÖ-ABD- PKK ortak yapımı Türkiye kuşatmasında hizalandı, hiçbir şey yapamadıysa medya manipülasyonunda vazife aldı.

Elin İngiliz Büyükelçisi bile giderayak Türkiye'nin son beş yıldır yaşadığı taarruzu ve gösterdiği mukavemeti takdir etti de (Pek tabii kara kaşımıza kara gözümüze ve Beşiktaşımıza meftun olduğundan değil) içimizdeki iktidara muhalefetle ülkeye muhalefeti ayırt edemeyen kıt akıllılar, kendilerinin de olduğu geminin altına delik açmak için yarıştan vazgeçmedi.

"Obama'dan iyi olur mu ki" dediğimiz Trump'ın züccaciye dükkanına giren fil misali hareket etmesi ve Kudüs kararıyla Müslüman halkları toptan tahrik edici bir adım atmaktan çekinmemesi elbette evvela Müslüman ülke ve toplumlara maliyet üretiyor.

Ancak bu sürecin ABD'yi teğet geçeceğini düşünmek hem halkların politikalar üzerindeki etkisini hiç hesaba katmamak ve İslam ülkelerinin Kudüs'ten geri adım atamayacakları gerçeğini algılayamamak olur hem de güç ve meşruiyet dengesinde ölçüyü çoktan kaybetmiş ABD'den dünyanın geri kalanının razı olduğu gibi bir yanlış kanaati besler.

Hayır öyle değil; ABD'nin kabadayılığı, sadece Müslüman toplumlar değil tüm dünya için istiap haddini aştı. ABD sayesinde dünya kamuoyu, Kuzey Kore liderine bile sempati duymaya başladı. Unutmayalım ki ABD hep kazanmaz. Vietnam'daki ağır yenilgiyi hatırlayın. Bugünkü ölçüsüzlüğü ve "teröre karşı savaş" Müslümanlarla savaşa endekslemesi, ABD hegemonyasının ve "barış için düzen kurucu rol" yutturmacasının sonunu getirecektir.

Trump'ın Kudüs kararının Birleşmiş Milletler'de 14'e karşı bir oyla ABD tarafından veto edilmesi, BM düzeninin işlevsizliğini ve uluslararası kurumların ve hukukun yeniden oluşturulmasına ihtiyacı ortaya koyduğu gibi ABD'nin güç şımarıklığı içinde giderek yalnızlaştığını da gösteriyor.

STAR – Beril DEDEOĞLU

İngiltere'den Trump'a:

Rusya Kabloları Koparabilir

İngiltere Genelkurmay Başkanı Orgeneral Stuart Peach, katıldığı bir toplantıda son derece önemli bir konuya dikkat çekti. Savaş ve çatışmalar ya da yabancı ülkelerdeki üslere yapılan ziyaretler dışında İngiltere'de Genelkurmay Başkanlarının açıklama yapmaları, yapsalar bile bunun basına taşınması çok karşılaşılan bir durum değildir. Bu nedenle, dikkat çektiği konunun biri içeriği, diğeri ise konunun basına yansımaya nedeni olarak iki yönden ele alınması gerekir. Konu, Rusya'nın interneti kesme riski. Orgeneral Peach'e göre su altından geçen internet hatlarının Rusya'nın yenileştirdiği deniz altı askeri kapasitesi tarafından paralize edilmesi mümkün.

İngiltere merkezli Policy Exchange adlı bir düşünce kuruluşunun geçen ay yayınladığı rapora göre, kıtaları ve ülkeleri birbirine bağlayan ve yaklaşık 900 bin km.ye varan su altı şebekesi 213 bağımsız kablo sisteminden oluşuyor. Küresel iletişimin % 97'si ve günlük 10 trilyon doları bulan mali işlemler bu kablo sistemi üzerinden yapılıyor. Dolayısıyla bu alana yapılacak bir müdahalenin yaratacağı maliyet çok yüksektir.

Korkutucu İhtimal

Güvenlik sistemlerinin de bu ağ içinde yer aldığı düşünülürse, olası bir müdahalenin sadece iletişimin kesilmesi ya da bankacılık sistemlerinin çökmesi değil, güvenlik sistemlerinin de bertaraf olması anlamına geleceği açık. Trump'ın ulusal güvenlik belgesini dünyaya duyurmadan önce bu açıklamanın yapılması ise ayrıca manidar. Meselenin bir diğer sorunlu kısmı ise bu ağ sisteminin sahibi olmaması ile ilgili. Diğer bir ifadeyle hiçbir ülkenin mevzuatı, bu alanı korumaya yetmiyor ama bu sistemin korunmasını sağlayacak uluslararası bir mevzuat da bulunmuyor. Dolayısıyla bir devlet bu ağa müdahale ettiğinde, doğrudan hiçbir devleti hedefe koymadan hepsini birden bertaraf etmiş olabiliyor, üstelik uluslararası hukukun boşluğunu da kullanabilmiş oluyor.

Söz konusu sisteme yapılacak her müdahalenin büyük bir sabotaj olacağı açık, ancak Rusya'nın bu yönde bir niyeti olduğu açık değil.

İngiltere Genelkurmay başkanı, Rusya'yı zikrederek tehlikenin bu ülkeden geleceğine dair bilgisi olduğunu ima ediyor. Basın önünde hemen hiç görünmeyen biri bu denli önemli bir risk için adres verdiğinde, inanmamak da zor oluyor.

NATO İşi Üstlensin

Orgeneral Peach haklı mıdır, bunu zaman gösterir. Ancak bu mevzuatsız ve riskli alanın NATO önceliği haline getirilmesini söylemesi önemli... NATO konuyu üstlenirse, gayet tabii uluslararası bir mevzuata dahil olur. Ancak bundan önemlisi, NATO müttefikleri yeniden Rusya tehdidi ile birbirlerine yaklaşmak durumunda kalırlar.

Trump'ın Rusya'yı ne kadar tehdit olarak gördüğü bilinemese de, her yaptığının sonunda Rusya'ya yaradığını gören NATO üyeleri olduğu anlaşılıyor. Dolayısıyla bu türden bir riskin gündeme taşınmasıyla İngiltere bir yandan ABD'nin Rusya ile arasına mesafe koyması uyarısında bulunuyor, öte yandan Avrupa'nın NATO şemsiyesine ne kadar ihtiyacı olduğunu hatırlatıyor, bir de Rusya'nın "öteki" kalmasındaki İngiltere ısrarını ifade ediyor.

Rusya, yeniden NATO'nun düşmanı pozisyona geri dönmek ister ise, ki bu Putin için avantajlı bir durum olur, Baltık Deniz'inde, Doğu Avrupa'da, Ukrayna ve Gürcistan'da yaptıklarıyla Suriye'de ABD uçaklarıyla gerçekleştirdiği "it dalaşını" da nedenselleştirmiş olur.

Öyle anlaşılıyor ki, Putin Trump'ı tutar gibi gözükmeden vazgeçmiş ve yüzünü İngiltere'ye çevirmiş. Hal böyle ise Türkiye'nin stratejik hamlelerinde ABD'den çok İngiltere'ye ve İngiltere-Rusya ilişkilerine bakması gerekecek.

AKŞAM / Vedat BİLGİN

Kudüslüler Gelir Mi?

Artık Doğu-Batı kutuplaşmasında farklı bir Sokakta veya bir yerde alışveriş yaparken şöyle şeyler duyarsanız şaşırmayınız: **‘Suriyeliler yetmedi, şimdi de memleketi Kudüslüler dolduracak’** ya da **‘bir cami için bu işlere karışmak doğru mu, bizim memleketimizde cami sayısı az mı?’** Bu ve benzeri soruların medyadaki kimi yazarlar tarafından da daha rafine olmayan bir şekilde yazılıp tartışıldığını görünce sokaktaki insanların endişelerine fazla şaşmamak lazımdır.

“Buna benzer endişeleri fikir diye ortaya koyup, tartışmaları getirip **Gazi**’nin **‘yurtta sulh cihanda sulh’** sözüne bağlamak nasıl bir akıldır! Bu tarz konuşup yazanların da, daha ılımlı bir dille biz **‘bu işlere fazla karışmayalım’** diyenlerin de anlamadıkları birçok şeyden bahsedebiliriz fakat birinci kısımdakilerin mazur görülecek olan bir tarafı vardır ki o da bu ülkedeki tarih bilgisinin/eğitiminin insanları bu coğrafyaya yabancılaştırdığı gerçeğidir. Oysa ikinci gruptakiler, **‘biz bu işlere karışmayalım, mesele bizim değil Arapların konusudur, bizim Ortadoğu bataklığına girmememiz gerekir’** diyenler aynı zamanda bu yabancılaşmayı üreten zihniyetin temsilcileridir; dolayısıyla onların durumu daha vahimdir.”

İnsanlık Durumu

Kudüs meselesi sadece biz Müslümanların meselesi değildir, orası Hıristiyanların olduğu kadar, Musevilerin de meselesidir; Kudüs’ün bu kimliği, biz Türkler açısından evrensel bir mekân olarak bütün dinlere açık bir biçimde yaklaşık dört yüzyıl muhafaza edilmiştir. Bu bakımdan bizim Kudüs meselesine bakışımızın merkezinde bir **‘İnsanlık meselesi’** durmaktadır. Bunun içindir ki ABD destekli terör devleti uygulamalarının yaptığı insanlık düşmanı tahribatın boyutları büyüktür ve bundan yaralanan sadece Müslümanlar değil **‘insanlık vicdanını’** kaybetmemiş olan herkes olmuştur.

“Meselenin siyasi boyutlarından söz etmiyorum, burada temel sorun hümaniter değerlerdir. Kudüs gibi kutsal dinlerin merkezinde yer alan manevi bir mekânın varlığına yönelik bir saldırı, aynı zamanda orada sembolik olarak yaşayan bir inanç değerini sosyal bakımdan temsil eden Filistinlileri yok etmeyi amaçlamış bir zihniyet yapısını göstermesi bakımından ciddi bir sorundur. Başka dinlere, başka inançlara onların mekânsal/sembolik değerlerine karşı tavır almak, her şeyden önce insanlığın birikimine karşı tavır almaktır ki bu anlayışın nasıl hastalıklı bir kişilik yapısını, hastalıklı bir ideolojiyi yarattığını ayrıca incelemek gerekir.”

Barış Veya Barış

Cumhurbaşkanı **Erdoğan**’ın İstanbul zirvesinin toplaması ve bu aşamada **Papa** ile görüşmesi, Venezuela Devlet Başkanı **Maduro**’nun zirveye katılımının sağlanması yönündeki tavırları, meselenin bir insanlık değeri olarak anlaşılması açısından önemli adımlardır. Bu noktada, ABD’nin ortaya koyduğu tavrın, sadece terörist bir devlet politikasına yani İsrail’in yayılmacı tavrına destek olmanın ötesine geçtiğini söylemeye gerek var mıdır?

“**ABD, uluslararası hukuku, inançtan, çalışma haklarına kadar hayatın bütün alanlarında özgürlükleri yok eden, Filistinlilerin kendi topraklarında ‘yaşama haklarına’ saldıran bir siyaseti onaylarken, başta barış olmak üzere bütün insani değerlere karşı tavır almış olmaktadır.**” Bunun sonuçları arasında üçü çok önemlidir. Bunlardan ilki, Türkiye bir insanlık değerine sahip çıkarak, bütün dünyaya yeni bir küresel yönetim sistemine duyulan ihtiyacı kamuoyuna taşımış bulunmaktadır. İkincisi, ABD’nin yanlış siyasetinin beslediği **‘devlet terörü’** üreten Siyonist ideoloji kendi karşıtını yaratarak anti-semitizm eğilimi gibi hastalıklı siyasal tutumların oluşmasına yol açmaktadır. Üçüncüsü, yanlış politik tutumuyla İsrail’in kendi **‘meşru varlık alanını’** tahrip etmesi gibi bölgesel barış imkânını engellemesidir ki bu istikrarsızlığın küreselleşmesine yol açmaktadır.

AKŞAM / Kurtuluş TAYİZ

ABD, Zaten Türkiye'yle Savaşıyor

ABD'li düşünce kuruluşu Rand Corporation, Türkiye'nin terör örgütü PKK/YPG'ye yönelik olası bir askeri operasyonunun iki ülkeyi doğrudan silahlı çatışmaya itebileceği ihtimalinden bahsetmiş.

Aslında ABD, uzun süredir Türkiye'ye karşı asimetrik bir savaş veriyor. PKK ve FETÖ, bu savaşı sadece vekâleten yürütüyor. Terörle mücadelede 40 yılda verdiğimiz şehitlerin sorumlusu PKK ve FETÖ olduğu kadar bu örgütlerin arkasındaki Amerika'dır da aynı zamanda.

Yalnız, geldiğimiz aşamada ABD'nin bu savaşı artık gizleme olanağı kalmadığından karşımıza açık kimliğiyle çıkmaya başladığını görüyoruz. Bu durumu da uydurduğu yapay sebepler ve laf oyunları ile meşrulaştırma gayretinde. PKK/YPG'ye binlerce TIR dolu silah ve mühimmatı "DEAŞ'la mücadele" adı altında izah etmeye kalkması da başlı başına bir sahtekarlığı gösteriyor. Türkiye'yi 40 yıldır vuran terör örgütünün arkasında ABD'nin olduğu bugün tüm çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır. Bu gerçeği "DEAŞ'la mücadele" gibi zayıf sebeple izah etmeleri ikna edicilikten uzaktır.

Halbuki, iki terör örgütünün de birbirinden hiç farkı yok; birinden birine destek çıkmak sadece ABD'nin maskesinin düşmesini sağladı. Gelelim "doğrudan çatışma" ihtimaline.

Düşünce kuruluşlarının ve medyanın gündeme taşıdığı bu ihtimal aslında Türkiye'ye dönük bir tehdidi içerdiği gibi Pentagon'un niyetini de yansıtıyor.

Kendilerince, ABD'nin kara gücü olan PKK/YPG'yi vurmaya kalkarsak buna sessiz kalmayacaklarına dair bir mesaj veriyorlar. Tamam, Amerika PKK/YPG'ye siper olabilir ama şu an için bu, çok zayıf bir ihtimal.

Türkiye'yi yine PKK/YPG üzerinden vurmaya devam edeceğe benziyorlar.

Türkiye'nin Afrin'e yönelik hazırlıklarını sürdürdüğü operasyonu başarısız kılmak için ABD, alttan alta ciddi bir hazırlık yürütmekte. ABD, olası bir Afrin operasyonuna karşı YPG'yi tanksavar füzeleriyle takviye etti.

Türkiye'nin gündeminde olan Afrin operasyonunu askeri olarak analiz eden ve YPG'nin hazırlıklarını buna göre yapmasını sağlayan ABD'nin sahadaki askeri uzmanlarıdır. Türk Silahlı Kuvvetleri, büyük ihtimalle bu durumun farkındadır; Afrin'e yönelik bir operasyonda YPG'yi askeri olarak ABD'li uzmanlar yönetecektir.

Yani sözün kısası ABD, Türkiye ile zaten savaş halinde. Bunu dolaylı olarak yönettiği örgütlerle, asimetrik biçimde yürütüyor. Suriye'nin kuzeyinde karşımıza çıkan PKK/YPG gücü de kelimenin tam anlamıyla ABD'nin kara gücüdür. Bu gerçeği kabul edip ona göre tedbirler alınmak zorunda

AKŞAM / Emin PAZARCI

Deniz Gezmiş Solcuları

Cumhurbaşkanı Erdoğan, "Dünya beşten büyüktür" derken, sadece ABD'yi hedef almadı. Küresel bir haksızlığa dikkati çekti. BM'de veto yetkisi olan Amerika, İngiltere, Fransa, Rusya ve Çin'i sıraya dizdi. Beşinin birden karşısına dikildi. "Böyle bir dünya düzeni olmaz" mesajını verdi. Emperyalizmin her çeşidine karşı bir duruş sergiledi.

Görüldü işte ne demek istediği:

Birleşmiş Milletler Güvenlik

Konseyi'ne, Amerika'nın

attığı Kudüs adımının BM kararlarına aykırı olduğu yönünde bir tasarı sunuldu. 14

ülke "evet, doğru" dedi. ABD tek başına kaldı. Hemen veto silahına sarıldı. Durum bu olunca, tasarı kabul edilmemiş sayıldı.

Böyle bir dünya düzeni ve böyle bir adalet olur mu?

Olmaz elbette. Olmaz, ama **Erdoğan**'ın dışında sesini çıkaran yok. Özellikle de emperyalizm karşıtı olduğunu iddia eden bizim solcular umursamıyorlar bile. Onlar, dünya gerçekleriyle değil, sloganlarla meşgul! Devam edelim: **Amerika** kafasına göre bir karar alıyor. İran'a ambargo koyuyor. Sonra da dünya ülkelerini buna uymaya zorluyor. **“Sen kimsin, ne hakla”** demeleri beklerken, hayal kırıklığıyla karşılaşıyorsunuz. Sözde emperyalizm karşıtları ve sahte solcular, tepki göstermek bir yana **Amerika**'nın avukatlığına soyunuyorlar.

Yetmiyor, **ABD** bir tiyatro tertip ediyor. Mahkeme kuruyor, benim vatandaşlarımı yargılamaya başlıyor.

Gerekçesi de kafasına göre koyduğu ambargoya uymamak. Bizim sözde emperyalizm karşıtları da bu tiyatroya destek veriyor. Adamların değirmenlerine su taşıyor. Sonra, bu tiyatro devam ederken gerçeklerle karşı karşıya kalınıyor. **Rıza Sarraf**'ın **15 Eylül 2016**'da cezaevinden dayısı ile yaptığı telefon görüşmesinin içeriği ortaya çıkıyor. **Sarraf**, o görüşmede, **Amerika**'yı kastederek, *“Burada işler böyle yürüyor. Özgür kalmak için yalan söylemelisin”* diyor. Rezalet bütün boyutlarıyla ortaya dökülüyor. Bu ifadeler mahkeme dosyasına giriyor. Buna rağmen hiçbir şey olmamış gibi duruşmalar devam ediyor.

Bizim sahte solcular ve sahte emperyalizm karşıtlarında yine çit yok!

Bütün bunlar yaşanırken, zıpçıktının biri **Deniz Gezmiş**'i, **Türkiye Cumhuriyeti**'nin **Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan**'a benzetiyor.

“Erdoğan parkasız Deniz Gezmiş'tir” ifadesini kullanıyor. Ortalık ayağa kalkıyor...

Bütün eski tüfek solcular ortaya dökülüyor. Yapılan bu değerlendirmeye şiddetle tepki gösteriyor. *“Deniz Gezmiş gibi biri Türkiye Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı'na nasıl benzetilir?” demiyorlar.*

“Deniz Gezmiş emperyalizmle mücadele etti. Erdoğan antiemperyalist olamaz Deniz Gezmiş'e benzetilemez” diye çemkiriyorlar. Kendileri adına acınacak bir durumdur bu! Kimdir **Deniz Gezmiş**, ne yapmıştır?.. Öncelikle milli ve yerli değildir.

Filistin'de yabancı istihbarat güçlerinin kontrolündeki kamplarda yetiştirilmiştir. Orada yabancılardan adam öldürme, bombalama ve sabotaj eğitimleri almıştır. Sonra **Türkiye**'ye gelmiş ve öğrendiklerini uygulamaya başlamıştır.

Türk asker ve polisine kurşun sıkmıştır. Banka soygunlarına katılmış, çeşitli gasp olaylarına karışmıştır. Evlerine zorla girdiği insanları rehin almış, eziyet etmiş, kadınlara karşı şiddet uygulamıştır.

Demokrat değildir, silahlı bir örgüt **Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu** kurucularındandır. Halka silah ve dayatma ile rejim kabul yanlısıdır. **Marksist** ve **Leninist**'tir. En önemlisi de kesinlikle emperyalizm karşıtı değildir.

Amerikan karşıtlığı doğrudur, ancak **ABD**'ye karşı **Sovyet**

Emperyalizminin savunuculuğunu yapmıştır.

Washington'a söverken, **Moskova**'ya sırtını dayamıştır.

İşte **Deniz Gezmiş** gibi bugün **O**'nun üzerinden **Erdoğan**'a ateş edenler de milli değildir. O yüzden hiç yadırgamıyorum bugün içine düştükleri durumu. Milli hassasiyetleri olmayanlar,

Moskova'yı **Kible** yaparlar, **Washington**'u da! Milli davranmaları beklenemez onlardan!

YeniŞafak - Yasin AKTAY

Duyulması, Duyurulması Gereken Bir Ses Esmâ'nın

Annesi Sena Biltaci'nin Feryadı

Mısır'da yaşanan Devrime karşı düzenlenen askeri darbe binlerce sivili, savunmasız insanı meydanlarda acımasızca katletti. Onbinlerce insanı sorgusuz sualsiz bir biçimde tutuklayarak zindanlara attı, onbinlercesini de öldürülme veya tutuklanma tehdidi altında ülkelerini terk edip dışarıya kaçmak zorunda bıraktı. Halen hapisanelerde bulunan insanlara yönelik sistematik işkencelere dair zaman zaman insan hakları örgütlerinin yayınladığı raporlar oluyor. Ancak ne yazık ki, baştan itibaren darbenin dünya düzeninden gördüğü zımnî destek zamanla insan haklarına karşı sergilenen ısrarlı lakaytlık şeklinde devam ediyor. Böyle olunca Mısır'da artan insan hakkı ihlalleri bugünün dünyasının ayıp hanesine kaydolmaya devam ediyor. Bu ayıba ortak olmamak adına bir şeyler yapmak lazım elbet.

Geçtiğimiz Pazar günü İstanbul'da Ali Emiri Kültür Merkezinde Mazlum-Der Tarafından bir İnsan Hakları Gecesi düzenlendi. Geceye kızcağızı darbecilerin keskin nişancı katillerinin hedefi olarak şehit edilen Esmâ Biltaci'nin annesinin yaptığı konuşma damgasını vurdu. Anlattıkları, Mısır'da yaşamakta olan hak ihlalleri ve zulme dair tipik bir kesit sunuyor.

Duyulması, duyurulması gereken bir ses. Vicdanlarımız kurumсын diye. İnsanların dikkatini bu işkenceye, baskıya ve zulme çekmek duyanlar için bir sorumluluk. O yüzden konuşmasını, Doç. Dr. Fethi Güngör'ün notları ve çevirisiyle aynen aktarıyorum: "Bu konuşmayı Mısır'da Turra/el-Aqrab cezaevinde tutulan Dr. Muhammed Biltaci'nin eşi olarak, hapisanelerde tutulan İhvan-ı Müslimin önderlerinin maruz kaldığı hak ihlallerine dikkat çekmek için yapıyorum. Beni bu toplantıya davet ederek bu imkânı sunan Mazlumder yönetimine teşekkür ediyorum.

"İsmim Sena Biltaci. Ailesi büyük krizler yaşayan Mısırlı bir kadını. Ben bir eşim ve

bir anneyim. Çocuklarımla ve eşim Muhammed Biltaci'nin başına gelenleri anlatan bu konuşma metnini, her bir kelimesini büyük acılar çekerek yazdım. "Eşim haksız yere ve hukuksuz şekilde 29 Ağustos 2013 tarihinde Mısır askerî rejimi tarafından tutuklandı. 25 Ocak 2011 devriminin sembol isimlerinden birisi olmakla ve askerî rejime muhalefet etmekle suçladıkları eşimin aleyhinde 35 farklı dava açıldı ama henüz hiçbir sonuçlanmadı. "Eşim Muhammed Biltaci üniversitede doktoralı bir öğretim üyesiydi, Meclis'te milletvekili idi, Mısır Meclisi'nde İnsan Hakları Komisyonu üyesiydi. Böyle bir insan askerî rejimden hemen sonra nasıl oldu da bir anda 35 ayrı suçtan yargılanması gereken bir suçluya dönüşüverdi?! Bu kadar çok suç hangi arada işleyebildi?! Şayet günahkâr bir adam idiye neden kendisine bunca görev tevdi edilmişti?

"Eşim, Mısır'ın en kötü hapisanesi olan Turra/ el-Aqrab cezaevinde tutulmaktadır. Sürekli şekilde işkenceye maruz bırakılmakta, tıbbi yardım alma ve tedavi görme hakları kesintisiz olarak çiğnenmektedir. Bütün mal varlığına el konulmuş durumdadır. Doktorluk mesleğini icra ettiği küçük muayenehanesi de bütünüyle tahrip edilmiştir.

"Babası gibi kendisi de Rabia meydanındaki etkinliklere katılan -henüz 17 yaşındaki-biricik kızım Esmâ, 14 Ağustos 2013 tarihinde bütün dünyanın gözü önünde bir keskin nişancı tarafından vuruldu. Böylece biricik kızım onyedisinde hayata veda etti!

"Dört oğlumuz kovuşturularak tutuklandı. Henüz 16 yaşındaki oğlumuz Halid iki kez tutuklandı. Bu yüzden bir süre gizlenerek yaşamak zorunda kaldı. 31 Aralık 2013'te 19 yaşındaki oğlumuz Enes kanunsuz şekilde tutuklandı ve 5 yıl hapis cezasına çarptırıldı! Şu anda izole bir şekilde tecrit hapsinde tutulan oğlumuz, insanlık dışı aşağılayıcı tutumlara maruz bırakılmaya devam etmektedir.

"Sadece Dr. Muhammed Biltaci'nin eşi olmam gerekçesiyle beni de gözetim altında tuttular. Güvenlik güçlerinin aleyhime dava açmak

üzere oldukları haberini yaydılar. Böylece hapse girmemiş olan aile efradımıza - vatanlarını terk ederek başka yerlere göç etmeye zorlamak için- baskı uyguladılar. "Biz Mısır'ı terk etmeye zorlandıktan sonra Mısır hapishanelerinde tutuklu eşim ve oğlumuzdan bilgi alamaz olduğum ve onlara yardım edemediğim için büyük kaygılar yaşıyorum. Bu konuda yardım edebilecek tüm kurum ve kuruluşlarla insan haklarını önemseyen duyarlı tüm insanların vicdanlarına sesleniyorum. Yardım edebilecek tüm kuruluşlardan ve hamiyet sahibi insanlardan, eşim ve oğlum başta olmak üzere Mısır hapishanelerinde tutulan insanların çığnänen haklarına sahip çıkmalarını ve hepsinin salıverilmesini temin etmelerini talep ediyorum.

"Biz ailece büyük hüznün ve acılar içindeyiz, özellikle de kızım Esmâ'yı katledenlerden hesap sorulmadığı için. Bırakın hesap sorulmasını, bugüne dek katillerin aleyhine henüz dava açılmış bile değildir!

"Ailemiz huzur ve umut dolu canlı bir aileydi. Adaletin gerçekleşeceğine olan inancım sebebiyle bu sizlere bu talebimi iletiyorum. Zira ben oğlumun ve eşimin hayatından endişe ediyorum. Sizden çok rica ediyorum, sesimiz olun, aileme ve Mısır hapishanesindeki tüm mahkumlara destek olun.

"Şurası açık bir gerçektir ki; Dr. Muhammed Biltaci'ye özellikle kötü muameleyi reva görüyorlar ve işkence ediyorlar! Bunu, General Sisi ve Sohaci aleyhine yazdığı şikâyet dilekçesini geri alması için yapıyorlar. Ağustos 2016'da akdedilen duruşma için Mısır İçişleri Bakanlığı'nca hazırlanarak mahkemeye sunulan eşime ait ifade tutanağı işkence altında alınmış olup geçersiz sayılmalı ve Dr. Muhammed Biltaci'den yeni bir savunma alınmalıdır.

"Burada sizin bir bacınız, bir kardeşinizin eşi olarak bulunuyorum. Dr. Muhammed Biltaci Türkiye'ye defalarca geldi, birçok etkinliğimize katıldı, Mavi Marmara gemisine bindi. Kızım Esmâ'yı Türkiye'de tanımayan neredeyse yok, onu hepiniz çok seviyorsunuz, bundan dolayı çok mutlu oluyoruz. Ancak orada hapiste

tutulanların hakları çığnaniyor, kendilerine işkence ediliyor.

"Dolayısıyla sizden bir kardeşiniz olarak istirahat ediyorum, hak bilincinin korunması, adaletin yerini bulması ve insanlığın yok olmaması için eşim, oğlum ve diğer mahkumların tamamen serbest kalması için duyarlı kişilerin ve kuruluşların somut adımlar atmasını bekliyoruz. Hepinize çok teşekkür ediyorum..."

Yeni Şafak –

Bülent ORAKOĞLU

ABD, Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı Neden Devirmek İstiyor?

Cumhurbaşkanı Erdoğan liderliğindeki İİT üyesi 48 Müslüman ülkenin "Tarihte bir ilk olarak birlik ve beraberlik içinde, ABD'nin Ortadoğu ve dünyayı ateş topuna çevirebilecek hukuksuz ve hegemonik Kudüs kararına karşı çıkarak, Doğu Kudüs'ü Filistin'in başkenti ilan ettiklerini" yazmıştım. İİT tarafından alınan bu karar İslam dünyasının özlediği ve beklediği cesurca alınmış çok önemli bir karardır. Zira, rahmetli Erbakan döneminde G-8'lere karşı D-8'lerin kuruluş belgesini imzalayan, Müslüman ülke liderleri ve yetkililerinin neredeyse tamamının suikast ve darbe veya kumpaslarla iktidarlarını kaybetmeleri çok yakın tarihimizde vuku bulmuş uluslararası istihbarat operasyonlarına işaret etmektedir. (Devlet terörü.) Bu durum, Batı merkezli iki haydut devlet statüsündeki ülkelere bağlı gizli servislerin yönettiği devlet dışı aktörlerin kullanıldığı örtülü istihbarat operasyonlarının bu kez günümüz konjonktürü içinde hangi hedeflere odaklanacağını yeterli ipuçlarını vermektedir.

Bu nedenlerle İİT üyesi 57 Müslüman ülkenin, birlik ve beraberlik içinde bu kararın arkasında dimdik durması ve uluslararası teröre karşı işbirliği yapması elzemdir. Ancak bu sayede, hegemonik küresel güçlerin, skandal Kudüs kararı sonrası, Müslüman ülkeler üzerinde kurguladıkları etnik ve mezhebî fay hatlarını daha da

derinleştirebilecek kaos ve balkanlaştırmaya yönelik böl-parçala-yut stratejileri ve 5'inci kol faaliyetleri önlenilecektir.

İslam İşbirliği Teşkilatı'nın bu kararından sonra Ortadoğu ve dünyada artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak. Müslüman ülkeler üzerinden İslam'ı hedef alan, İslam'ı terörizm'le özdeşleştirmeye yönelik kurgu terör örgütleri kuran, kullanan ve yöneten Amerika ve İsrail ikilisi gayri meşru Kudüs kararı sonrasında, Müslüman ülkelere karşı uygulayacakları KAOS stratejilerinin Cumhurbaşkanı Erdoğan tarafından deşifre edilmesi sonrasında büyük bir kızgınlıkla Türkiye ve Filistin devlet başkanlarını medya üzerinden tehdit ediyorlar. Ancak en büyük hedef Türkiye.

ABD'nin 28 Şubat Süreci'nde Erbakan'dan rahatsız olduğu üç konu vardı. Bağımsız ve faizsiz millî bir para sistemi oluşturulmasına yönelik bir proje, D-8'lerin kuruluşu ve İran ile kurduğu ilişkiler. Mete Gündoğan, Narkoz isimli kitabında, "Erbakan'ın iktidarın 3'üncü ayında ABD'nin kendisine karşı şiddetli tavrı aldığını, Erbakan'ı devirmek için planlar yapmaya başladığını belirtiyor. ABD'nin en rahatsız olduğu konunun, Erbakan'ın mevcut kapital finans sisteminin dışına çıkacağını baştan söylemesi olduğunu belirtiyor. ABD'nin Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı devirmek istemesinin nedenleri arasında Amerika'nın menfaatlerine verdiği zarar ve Ortadoğu'daki imajının çizilmesi var. Geçtiğimiz Ekim ayında D-8 zirvesi İstanbul'da toplandı Cumhurbaşkanı Erdoğan açılışta, "Aramızdaki ticarete milli para birimlerimizi kullanırsak, D-8'de devrim yaparız. Dolar ve Euro baskısında ekonomiyi eritmeye gerek yok. Milli ve yerli para ile ticaret yaparsak ülkelerimiz kazanır" demişti. 2'nci olarak, Erdoğan'ın, küresel ve hegemonik güç ABD'nin Ortadoğu'da kurguladığı iki büyük oyunu, 'Fırat Kalkanı Operasyonu ve Türkiye'yi terör kuşağı ile çevreleme projelerini akim kılarak, ABD'yi geçici de olsa Ortadoğu denkleminin dışına itmesiydi. ABD ve İsrail'e üçüncü büyük darbe dünya Müslümanlar'ını hedef alan Kudüs operasyonunun engellenerek tarihsel bir başarıya

imza atılmasında Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın liderlik yapmasıydı. Son olarak Türkiye'nin PKK/PYD'nin kontrolündeki Afrin'e operasyon yapma kararlılığı ABD'yi çok fazla tedirgin eden hatta korkutan bir gelişme olarak görülebilir.

Amerika'da görülen tamamen FETÖ kontrolünde devam eden Atilla tiyatrosu Türkiye'yi teröre destek ve finans sağlama yönünde kurgu şahitlerle devam ediyor. Savcı, Hakim ve şahitler FETÖ'cü. Bu dava şimdiden yok hükmünde. ABD Türkiye'nin BMGK taşıdığı kararı veto etti. Atilla tiyatrosu ve Kudüs skandalındaki hukuksuzluklar ve kurguların ortaya saçılması ABD'nin Küresel ve hegemonik gücünü hayli zayıflattı. Davalardaki paralı şahitlerin deşifre olmaya devam etmesi, ABD'de devlet içindeki iki başlılık darbe söylentileri ortada küresel güç falan bırakmayacak İnşallah.

YeniŞafak –

Nedret ERSANEL

'Başka Ordulara Benzemez'...

Başkan Trump'ın ağzından açıklanan "Amerikan Ulusal Güvenlik Stratejisi"nin, Çin ve Rusya'yı 'nazikçe' hedefe oturtan ana teması ile 'Kudüs'ü İsrail'e veren kararının BM'de engellenmesini 'yalnız başına' veto etmesi arasındaki ilinti, 'büyük harita'dan kimin galip çıkacağı hakkında şimdiden bilgi veriyor...

"Amerikan etkisine, değerlerine ve zenginliğine meydan okuyan rakiplerle-ki bunlar Rusya ve Çin'dir-karşı karşıyayız" tarifinden sonra, "Onlarla büyük ortaklıklar kurmaya çalışacağız ancak ulusal çıkarlarımızı koruyarak" demesi, esasen "düşman" listesinin ilk sırasında Çin olduğunu gösteriyor. Yani, iki rakibinden biriyle zaman içinde "müttefik" olmak zorunda! Görünenin aksine neden Rusya değil de, Çin asıl rakip? Çünkü yukarıdaki alıntıda kalın yazılmış olanlar "Amerikan Rüyası"dır ve Çin buna alternatif sunuyor. 2013 yılında Tiananmen Meydanı'ndaki 'Ulusal Müze'nin açılışında Devlet Başkanı Xi Jinping ülkesinin hedefini

tarif ediyordu; “Büyük Çin ulusunun yeniden canlandırılması modern zamanlardaki en büyük Çin rüyasıdır” Bu, sınır(lar) aşan bir idealdir.

‘Cold War’ Mu ‘Cool War’ Mu?

Pazartesi akşamı açıklanan Amerikan Ulusal Güvenlik Stratejisi; içerdiği bir seri kelime, Rusya ve Çin’i ‘rakip’ tarifiyle, artı, “nükleer” araçlara yaptığı vurguyla ‘Soğuk Savaşa dönüş’ olarak yerli-yabancı basına yansıdı.

Oysa değil. Önümüzdeki süreç bu tarifi sıklıkla doğrulayan konjonktürel gelişmelere sahne olacaksa da ‘Serin Savaş’ olarak yaşanacaktır. (‘Cool War: The US, China and the Future of Global Competition, Noah Feldman, Random House, 2015.) Hem ‘düşman’ sayıp, hem ‘onlarla büyük ortaklıklar kuracağız’ budur. Fakat bir final olmak zorunda. O ana kadar oluşacak politik, ekonomik, askeri, yani stratejik ‘yığınak’, diğer ülkelere, diğer ülkeler arasındaki ilişkilere bağ(ım)lı olacak!.. Finali belirleyecek diğer ülkeler bir elin parmakları kadar azdır ve ilk sırada Türkiye yer alıyor...

‘Pozitif Şok’ Ve Utanmazlar Aile Önünde Utanır...

Güvenlik stratejisi açıklanmadan hemen önce Ulusal Güvenlik Danışmanı ve Washington’a hakim askeri cuntanın dört generalinden biri McMaster, “Türkiye ve Katar radikal ideolojilerin yeni sponsorlarıdır” demişti.. Neredeyse ‘bravo’ çığlıkları ile havaya fırlayan açık/örtülü muhalifleri, Beyaz Saray ve Dışişleri Bakanlığı’nın apar-topar yaptığı ‘düzeltmeler’ bir yana, aynı McMaster’in, “Türkiye-ABD ittifakına sağlam şekilde inananlardanım” tükürük yalaması bile sakinleştirmede. Ümitleri, aynı ifadenin belgeye yansımasydı.

Strateji belgesinde tek kelime dahi Türkiye’den bahsedilmemesi şimdi nasıl okunacak? Kaldı ki, PYD/YPG, İsrail/Kudüs, Katar/Körfez, Rusya/S400/enerji yolları vb. konularda gırtlak-gırtlığa olmamıza rağmen! Kudüs kararının ‘pozitif şok’ yaratma amaçlı olduğu, İsrail-Filistin sorununda çözüm bulma heyecanını tazeleyeceği temennisi, şu an Türkiye’nin yönettiği bir süreçte BM önünde utanmaya varmış görünüyor. Tüm dünya

görüyor ki, ABD ‘kaba kuvvetle’ ve ‘adalet tanımadan’ bildiğini okuyor. Bu hem ABD’yi hem Ankara’nın eleştirdiği köhne BM çarklarını dünyanın gözüne sokuyor. Devamı da gelecek.

The Ortaklar: Pakistan Ve İngiltere...

Diğer ülkelerden bir tanesi Pakistan’dır. İslamabad; körfez demek, İran demek, İpek Yolu demek, Afganistan demek, Akdeniz’den Hindistan’a nükleer bekçilerinden biri demek. Peki, bu ülkenin ABD ile ilişkisi nasıl? Bıçak sırtı: “Pakistan Hava Kuvvetleri şefi Sohail Aman, ülkenin hava sahasını ihlal eden, ABD dahil her hava aracını vurma emri verdi”... (‘Pakistan’dan vur emri’, 08/12, Yeni Şafak.) Üstelik bu karar, ABD Savunma Bakanı James Mattis’in ayın 4’ünde bu ülkeye yaptığı ziyaretin ardından geldi. (‘US-Pakistan relations: A broken record’, 05/12, CNN.) ‘Bu tesadüf olabilir mi?.. (‘Genelkurmay Başkanı Akar, Pakistan Deniz Kuvvetleri Komutanı’nı kabul etti’, 13/12, Dünya Bülteni.)

İngiltere iyice farklı bir pozisyona yürüyor; ABD’nin Suriye’de DAESH-YPG bağıni gösteren haberler, BBC üzerinden Zarrab davasında aldığı pozisyon, arzu ederseniz ekleyebileceğiniz ‘Lübnan’da öldürülen İngiliz diplomat’ haberi, BMGK’da ABD’nin Kudüs kararını mahkum eden tasarıya destek vermesi, vetonun hemen ardından Cumhurbaşkanı Erdoğan ile Başbakan Theresa May arasında gerçekleşen görüşme! Üzerine, Genelkurmay Başkanı Akar’ın İngiltere Genelkurmay Başkanı Stuart Peach’le Londra’da buluşması ve ‘bölgesel konular’ı değerlendirmeleri. (18/12, TSK resmi sitesi.)

‘Sizi Tanımıyoruz’...

Meşum ve meşhur Amerikan RAND Corporation’ın Washington’a sunduğu, “ABD ve Türkiye’nin doğrudan silahlı çatışmaya girebileceği riskini ve TSK’nın başka silahlı güçlere benzemediği” ikazını içeren rapor hayli yankı buldu.

Ancak bundan öte, Amerikan yönetimine bölgesel tüm sorunlar üzerinde Ankara ile görüşmeyi, mealen, “her şey yolunda gitmiyor, Türkiye’yle de konuşun ama bu sefer dinlemeyin, duyun” tavsiyesi yapıyor.

Çünkü gerçek ve büyük harita, “**süper üçgen**” arasındaki rekabet mürekkebi ile çizilecek ise, ‘**zafer**’, bu bir elin parmakları kadar ülkenin, özellikle de Türkiye’nin nerede duracağı kararına bağlı.

YeniŞafak –

Tamer KORKMAZ

İşgalci’nin Suç Ortağı Veto’cu!

İrleşmiş Milletler’deki veto klasiğine bir yenisi daha eklendi. Buna, bir ‘Haçlı Siyonist klasiği’ de diyebiliriz. BM Genel Kurulu’ndaki Kudüs tasarısı, İşgalci İsrail’in ortağı ABD tarafından veto edildi.

“ABD’nin Kudüs’ü İsrail’in başkenti olarak kabul etme” kararının, ilgili Birleşmiş Milletler kararlarına aykırılığı sebebiyle “hukuken geçersiz sayılmasını” öngören tasarıdan söz ediyoruz...

Tasarı, 15 üyenin 14’ünün lehte oy kullanmasına rağmen -beklendiği gibi- ABD’nin vetosuyla reddedildi.

“Veto ayrıcalığına sahip” ABD’nin güdümündeki bir BM’den herhangi bir netice alabilmek mümkün değil...

BM’de hak aramanın yahut hakkı tesis ve teslim etmenin yolları kapalı; zorbalığın kapıları ise ardına kadar açık!

Yani? Mevzubahis olan ABD’nin BM’si ise; istisnasız her defasında, Erdoğan’ın “Dünya Beş’ten Büyüktür” diye haykırışına odaklanacağız.

Her şeye rağmen; bu son oylama, Haydut ABD’nin BM’de nasıl “dımızlak” veya “tek tabanca” kaldığını da göstermiş oldu.

İşgalci İsrail’in işbirlikçisi ABD’nin BM’deki Daimi Temsilcisi olan Nikki Haley, oylamanın sonucuna bozuk çaldı ve 14 ülkeyi eleştirdi! Dahası, “Bunu unutmayacağız! Amerikan halkının sabrı taşıyor” diye konuşarak, İşgalci İsrail’in aleyhindeki ülkelerin hepsini tehdit etti!

“**Hem suçlu, hem güçlü!**” kulvarında haydutluğunu sürdüren Faşist Devlet ABD, işte tam da budur...

FETÖ’nün, PKK’nın, DEAŞ’ın; bu arada, içerideki tüm etki ajanlarının putlaştırdığı Amerikan Devleti’nden bahsediyoruz! Terör Devleti İsrail’i

kollamaya programlanmış, bir başka Terör Devleti (Terörün Mühendisi) ABD’dir. Bu ikili, bir nevi Terör Tandemi’dir...

-Birbirlerinin içine geçmiş; gelişmelere göre “birisi diğzerinin yerini alabilen” iki devlettir, bunlar...

İşgalci İsrail, Filistin halkını hunharca katletmeye devam ediyor.

ABD, en başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın dört bir yanında masumların kanlarını dökmeyi, taammüden Müslümanları bombalamayı/katletmeyi sürdürüyor... Hal böyleyken...

“**Sabri taşan!**” da “**Amerikan halkı!**” oluyor, ha!

Nikki’nin malum sözlerini; küstahlığın, zorbalığın, kahpeliğin, zalimliğin zirvesine çıkan bir açıklama olarak not ediyoruz...

Haçlı Siyonist İttifakı devletlerinin gerçekleştirdiği tüm zulümlerin, katliamların, devlet terörü kapsamındaki bilumum saldırıların kimlerin sabrını taşırdığı aşikârdır! Mevzu, “**Tehditkâr Nikki**” ile “Birleşmiş Milletler!” olduğuna göre; işbu vesileyle geçen Mart ayında “satır aralarında kaybolup gitmiş” bir haberi de hatırlayalım...

Haber, özetle şuydu: “Birleşmiş Milletler Batı Asya Ekonomik ve Sosyal Komisyonu’nun İcra Sekreteri Rima Halef; BM Genel Sekreteri Guterres’in kendisinden İsrail devletini ırkçılıkla suçlayan raporu geri çekmesini talep ettiği için istifa ettiğini duyurdu.”

İsrail’in Filistinlilere yönelik ırkçı uygulamalarının belgelendiği BM raporunu hazırlamış olan komisyonun (ESCWA) sekreteri, zorla istifa ettirilmişti.

Bu raporla, BM tarihinde ilk defa İsrail açıkça ırkçı bir devlet olmakla suçlanıyordu! İşte, tam da bu aşamada...

BM’nin Genel Sekreteri (Portekiz’in eski Başbakanı ve Bilderberg’çi) Antonio Guterres ile ABD’nin BM’deki Daimi Temsilcisi Nikki Haley, İsrail’i suçlayan raporun derhal geri çekilmesini istemişlerdi!

SABAH / Mehmet Barlas

Önce ABD” Demezsensiz ABD Sizi “Terörist” İlan Edebilir

Joseph Heller'in filme de alınan "Catch-22" romanının kahramanı savaş pilotu Yossarian, 2'nci Dünya Savaşı'nın en kızgın anında "Kimse beni sevmiyor" diyerek, "Bunalımdayım" gerekçesiyle hastaneye yatar. O sırada hastaları ziyaret eden ABD generali Yossarian'a "Kimsenin seni sevmediğine nasıl karar verdin" diye sorar. Yossarian da "Uçağıma bombaları yüklüyorum. Bu bombaları Alman mevzilerine atmak için alçaldığımda Almanlar bana ateş açıyor. Almanlar da sevmiyor beni" diye cevap verir.

İçinden çıkılmaz durumlar

İngilizcede içinden çıkılması mantık açısından imkânsız olan paradoksal durumlara "Catch-22" deniliyor. Bu roman da böyle durumların bir nevi dökümünü yapmış. Örneğin romanda, ordunun kurallarında bir açık (catch) bulunur. Mesela bir pilot uçmak istemezse akıl sağlığı yerinde kabul edilir, çünkü uçmayı istemek çılgınca bir şeydir. 1970'te filme alınan Catch-22'da Yossarian rolünü Alan Arkin oynamıştı.

Trump ve Yossarian

Bugün gerçek hayattaki Yossarian'ın rolünü ABD Başkanı Donald Trump üstlenmiş durumda. İçinden çıkılması düz mantıkla mümkün olmayan paradoksal durumları öylesine bir umursamazlıkla uluslararası siyaset sahnesine koyuyor ki, bir süper güç olan ABD'yi anlamak mümkün olmuyor.

Dost olmak zor

Düşünebiliyor musunuz? Hangi ülkeyle ilişki söz konusu olsa, konuya "Önce Amerika" diye girmekte bu kişi. Ve mesela

bu ülkelerden biri olan İran'ın sözcüsü de "Önce İran" derse bizimki İran'ı terörist ülke olarak ilan ediyor. Ya da Çin ABD ile olan ticaretinde kâr sağlıyorsa, bizimki "Çin ABD'yi istismar ediyor" diye teşhis koyuyor. Kısacası işimiz zor... Stratejik ortağımız ABD'nin kafası çok karışık. Trump "Önce Amerika" başlıklı ulusal güvenlik stratejisini açıklarken eski ABD başkanlarını halkın gerçek çıkarlarına hizmet etmemekle suçladı. Trump, "Önceki başkanların hatası, ABD sınırlarını ardına kadar açmalarıydı" dedi.

Rusya ve Çin

Trump'ın gündeminde Rusya ve Çin'le ilişkiler de vardı. Rusya ve Çin'i "Rakip kuvvetler" olarak tanımlayan Trump, "ABD etkisine, değerlerine ve zenginliğine meydan okuyan rakiplerimizle, ki bunlar Rusya ve Çin, karşı karşıyayız. Onlarla ve diğer ülkelerle büyük ortaklıklar kurmaya çalışacağız, ancak ulusal çıkarımızı koruyan bir şekilde" dedi. Bu söylemlere karşı Çin ABD'nin hâlâ Soğuk Savaş mantığı ile hareket ettiği cevabını verdi. Rusya sözcüsü ise "Bir ülke tehdit olarak gösterilirse, dost olmak çok zorlaşır" dedi ve ABD'nin ulusal güvenlik stratejisini emperyalist bir sunum olarak niteledi.

Dört temel unsur

Donald Trump'ın açıkladığı ABD'nin ulusal güvenlik stratejisinin dört temel unsurunu bilmemiz gerekiyor: *Yeni strateji belgemiz önceliği sınırlarımızın güvenliğine verecek. Stratejimizde ikinci temel prensip ABD refahını korumak ve güçlendirmek olacak. Üçüncü temel nokta barışı güçle korumak. Stratejimizin bir diğer ayağı da tüm dünyada ABD'nin etkinliğini, gücünü artırmak.*

SABAH / Melih ALTUNOK

Fetullah Gülen'le İzdivaç

Dün MİT ve Organize Suçlar Şubesi polisleri, CIA Tarikatı FETÖ'ye yönelik en ilginç operasyonlardan birinin altına imza attılar.

Ekipler, İstanbul merkezli 20 ilde hakkında gözaltı kararı verilen 106 kişinin yakalanması için eşzamanlı baskınlar düzenledi.

FETÖ'nün 'İzdivaç Sorumlusu' olarak faaliyet gösteren 'abi' ve 'abla' konumundaki şüphelilere yönelik operasyonda 65 kişi gözaltına alındı.

44 izdivaç sorumlusu ise halen aranıyor.

Anlayacağınız örgüt kimin kiminle evleneceğini, görüşeceğini belirlemek için kataloglar basıp bir de "çöpçatan" ekibi kurmuş.

Evet, bildiğiniz "muhabbet tellalı" işte.

Fetullah'ın izdivaççı abilerini ve ablalarını "piyasadaki profesyonellerden" ayıran tek şey, aldıklarına "vizite" değil "himmet" demeleri!

Esprî yapmıyorum. Durum tam olarak bu.

Aşağıdaki satırlar, FETÖ'nün o badem bıyıklı abilerinin, türbanlı ablalarının ByLock'taki diyalogundan:

- Tuğba'yı hem Aydın, hem Vehbi'ye göndereyim mi?

- Bilge'yi Selim Bey'e rağmen başka taliplere de yollayayım mı?

Üstelik FETÖ'nün izdivaç timi örgütün kurumsal yapısına uygun da hareket etmiş.

Hedef kitlenin profili falan

ayrıntılılandırılmış.

İddialara göre, izdivaç sorumluları, kadınları eğitim durumları, fiziksel özellikleri ve yaptıkları mülakat sonuçlarına göre ayırıp, A, B, C, 'Turist' ve 'İlçe' şeklinde kategorilere bölünen taliplere göndermişler.

A grubunda emniyet ve yargının üst düzey yöneticileri var. B grubunda emniyet amiri, baş komiser, komiser, hâkimler ve bazı savcılar. C grubunda da çeşitli görevlerdeki memurlar.

İlçe kategorisinde ise kaymakam ve kaymakam adayları yer alıyor. Turist de

tahmin edeceğiniz üzere Dışişleri Bakanlığı, Başkonsolosluk ve Konsolosluk yetkilileri... Soruşturmaya yansıyan iddialar vahim ve mide bulandırıcı...

Televizyona programı yapılırsa RTÜK'e takılır.

Çünkü "görücüye çıkartılan" örgüt üyesi kadınlar köle gibi kullanılmış. "Elektrik alıp almadıklarına" bakılmaksızın

Pensilvanya'dan gelen talimatla gözlerinin yaşına bakılmamış.

Tuzağa düşürülen taliplerin başına neler geldiğini ise aşağı yukarı tahmin edebiliyoruz. Ya "himmet"e bağlandılar ya da ağızları kapandı, isteneni robot gibi yapacak hale geldiler...

Muhtemelen "ilk çaylar" da örgütün daha önce ortaya çıkartılan "Gaybubet Evleri'nde (gizli ev) içiliyordu.

İnsanın aklına ister istemez bu çetenin Askeri Casusluk Davası'nda namuslu insanlara attığı "hayat kadını" iftiraları geliyor...

Ama o hayat nasıl da geçiriyor her iftirayı atanın kafasına değil mi; er ya da geç...

SABAH / Kerem ALKİN

Çok Kutuplu Dünyaya Hoş Geldiniz

18 Aralık 2017'yi not alın. Bu tarihi, ABD'nin 21. Yüzyıl açısından, 'Çok Kutuplu Rekabet Dönemi'ni resmen ilan ettiği bir tarih olarak hatırlayacaksınız. ABD Anayasası gereği, ABD Kongresi'nin her başkana zorunlu kıldığı 'ulusal güvenlik stratejisi'ni açıklama zorunluluğu çerçevesinde konuşan Başkan Trump, ABD etkisine, değerlerine ve zenginliğine meydan okuyan Rusya ve Çin'le karşı karşıya olduklarını ve bu iki ülke ile ve diğer ülkelerle büyük ortaklıklar kurmaya; elbette ABD'nin ulusal çıkarlarını koruyan bir şekilde, çalışacakları yönünde net bir mesaj verdi. Böylece, 1947'den itibaren başlayan, ABD'nin Batı Bloku'na, Sovyetler Birliği'nin Doğu Bloku'na önderlik ettiği ve 1991'de sonlanan 'Soğuk Savaş'ın '2 Kutuplu' dünyasından sonra, 1992'den bu yana

ABD'nin 'Tek Kutup' gücüyle asimetrik tehditlerin ve küresel terörün olağanüstü tırmandığı, tırmandırıldığı 25 yıllık 'Belirsizlik Dönemi'nden, 'ABD-Rusya-Çin'li 'Çok Kutuplu' döneme geçiyoruz.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın liderliğinde, Türkiye 15 yıldır, 'Çok Kutuplu' döneme yönelik, Türkiye'nin menfaatlerini kollayacak, pozisyonunu netleştirecek bir strateji oluşturmaya çalışıyor. Türkiye'nin ABD, Rusya ve Çin'le eşit ölçüde ve eşit mesafede bir ilişkiyle bezenmiş, küresel ekonomi-politiğin şekillendirildiği masada hak ettiği ağırlıkla yer almasını sağlayacak bir strateji oluşturması ve Avrasya'da aldığı etkili inisiyatif, sadece kendisinin arzu ettiği bir dünya ekonomi-politiğine destek olması halinde 'stratejik ortak' kabul edeceği Türkiye ile ABD'nin ilişkilerini de zorlu bir etaba taşıdı. ABD, bu 'Çok Kutuplu' yeni dönemin parametreleri ve dengeleri açısından, Türkiye'nin elinin güçlenmesinden ve masada 'eşit' muamele talebinden, 'Dünya 5'ten Büyüktür'ü sorgulatmasından hiç memnun değil. ABD Başkanı Trump'ın, ilk kez bir ABD ulusal güvenlik stratejisinde 'ekonomik güvenlik' kavramının yer aldığına işaret etmesi ve 'barışı korumak' adına orduyu güçlendireceklerine de değinmesi not alındı kuşkusuz.

ABD için 'ekonomik güvenlik' ne kadar önemliyse, Türkiye için de o kadar önemli. O kadar ki, vakit kaybetmeksizin, hem Cumhurbaşkanlığımız, hem de Bakanlar Kurulu, Ekonomi Yönetimi nezdinde 'Ekonomik Güvenlik' birimleri oluşturulmasını ivedileştirmekte. ABD, 'Ekonomimin güvenliğini sağlarken, politika ve stratejilerini beğenmediğim ülkelerin ekonomik güvenliğini zorlayacağım' diyor, açıkça. Türkiye, çok kısa sıra içinde 'ekonomik güvenlik' stratejisi ve birimlerini oluşturmalı ve 3. Dünya Savaşı'na yönelik hazırlıkları hızlandırmalı.

SABAH/ Fahrettin ALTUN

Allah Büyük...

Dünya Da Beşten Büyük...

İşte bundan dolayı dünya beşten büyüktür diyor Recep Tayyip Erdoğan. ABD, uluslararası hukuku, tarihsel gerçeklikleri, dini hakikatleri, bölge güvenliğini hiçe sayarak bir karar alıyor. Dünyanın gözleri önünde İsrail'in Kudüs'ü Müslümanlardan gasp etmesini temin etmek için uğraşiyor. Sonra devreye Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi ((BMGK) giriyor. Karara müdahale etmeye çalışıyor. Gelin görün ki ABD, o konseyin üyesi ve veto hakkını kullanıyor. Son 6 yıl içinde ABD ilk defa bir BMGK kararını veto ediyor.

ABD, hem oyuncu hem hakem rolünü beraber oynuyor. Esasında zorbalık yapıyor, ben yaptım oldu diyor.

ABD'nin BM daimi temsilcisi Nikki Haley görüşmeler esnasında apaçık tehditler savurdu.

"Şu anda burada bir aşağılamaya tanıklık ediyoruz. Bunu unutmayacağız.

Bu durum, BM'nin bir kez daha İsrail-Filistin çatışması konusunda yarardan çok zarar ürettiğinin bir kanıtı" diye konuştu Haley. BM tarihinde ABD, sürekli İsrail'in lehine hareket etti. İsrail'in uyguladığı devlet terörünü çoğu zaman görmezden geldi. Kimi zamanlarda da bu teröre destek verdi. ABD'nin İsrail'le ilişkisi sadece Ortadoğu'da İsrail'e destek vermekten ibaret bir ilişki de değil.

İsrail, ABD siyasetinin içinde. İsrail lobisi bir vesayet odağı olarak ABD siyasetine müdahil.

Zaten meselenin can alıcı noktası da burası.

Böyle bir ortamda Nikki Haley'nin tehditlerinin hiçbir hükmü yok.

Herkes biliyor ki ABD kendisinden bekleneni yaptı.

Şimdi sıra BM'nin diğer üyelerinde.

Eğer isterse BMGK, ABD'nin bu zorbaca tutumunu yok sayabilir, ona geri adım attrabilir. Bu da BM'nin dünya barışına somut bir katkı yapması anlamına gelir...

SABAH / Salih TUNA

En Korktukları Oldu

Herkes şu hakikati görsün; stratejik ortağımız ve dahi müttefikimiz ABD ile bir süredir savaşıyoruz.

Bunun bilfiil savaştan tek farkı, adının konmamasıdır.

Lakin kumda oynamanın, lagaluga etmenin de vakti çoktan geçmiştir.

Artık şunun adını net koyalım: ABD, 15

Temmuz'da İstanbul ve Ankara'da

Türkiye'ye tanklarla, savaş uçaklarıyla

saldırdı. Bu millet çıplak ellerle tankları

durdurdu. Elbette yurtsever askerimiz ve

polisimizle birlikte.

ABD'li eski başkan yardımcısı (Biden) 250

şehit verdiğimiz şanlı direnişimize,

"Bilgisayar oyunu sanmıştık" diyerek

çemkirdi. Tıpkı, "tiyatro" diyen Fetullah ve

Kılıçdaroğlu gibi.

ABD bir yandan MİT TIR'larına taşeron

örgütünü (FETÖ) saldırtarak "DEAŞ'a silah

gönderiyor" algısıyla Türkiye'yi mahkûm

etmeye çalışırken, bir yandan da DEAŞ'ı bir

maymuncuk olarak kullanıp güneyimizde

Türkiye'yi parçalayacak terör koridoru

oluşturdu.

Biz de Fırat Kalkanı'yla mahut terör

koridorunun gırtlakını kestik.

ABD'nin "kara kuvvetlerimiz" diyerek

binlerce TIR silah verdiği terör örgütüne de

ABD'nin gözü önünde darbe indirdik.

Mevzubahis vatansa, vatanın

bütünlüğüyse...

Almanya Dışişleri Bakanı Sigmar Gabriel'in

geçenlerde söylediği gibi, "Türkiye, ABD ile

silahlı çatışmayı dahi göze aldı!"

Taşeronları bir bir kırılıp eline verilince

ABD, 17- 25 Aralık dahil tüm kumpasları

bilfiil ele aldı. Trump'ın Okyanus ötesinden

ülkelere başkent seçme nemrutluğuna, yani

"Kudüs kararına" karşı İİT'yi İstanbul'da toplayıp meydan okuduk.

ABD ne mi yaptı?

Ne yapacak, her zaman yaptığını: Kudüs

konusunda BM Güvenlik Konseyi

kararlarına uyma çağrısında bulunan

tasarıyı 14 olumlu oya karşı tek bir oyla veto

etti.

Şunu çok iyi biliyorlar: Türkiye yekvücut

direndiği sürece 'Amerika hiçbir halt

edemez.'

"Kudüs" stadyumlardan sokaklara kadar

Türkiye'nin yekvücut olduğunun simgesi

haline geldi.

Sağcı solcu, Kürt Türk, Alevi Sünni, modern

muhafazakâr Kudüs etrafında toplandı.

Gençliğimiz de bir oldu, birlik oldu.

Anadolu Gençlik Derneği'nden Atatürkçü

Düşünce Kulübü'ne, İstanbul Üniversitesi

Ülkücülerinden TGB'ye kadar.

İmza altına aldıkları bildiride ABD

emperyalizmini ve siyonizmi lanetlediler.

"ABD yönetiminin Kudüs'ü İsrail'in

başkenti olarak tanıma ve İsrail'deki

büyükelçiliğini Kudüs'e taşıma yönündeki

kararını şiddetle kınıyoruz..." dediler.

E haliyle "beşinci kol faaliyeti" yürüten

"bozguncular" rahatsız oldu.

CHP'li bozguncular, "Türkiye Gençlik Birliği

(TGB) ile Bilal Erdoğan'ın yüksek istişare

kurulu üyesi olduğu Türkiye Gençlik Vakfı

(TÜGVA) ortak imzalı bildiri yayımladı..."

yollu ifadelerle rahatsızlıklarını dermeyeran

ettiler.

Tıpkı, Fetullah'ın geçenlerde yaptığı

konuşmada (müstevlilere karşı) "direniş

cephesinin" kuşatıcılığından rahatsız olduğu

gibi. Muhafazakâr kesimde de (yazık ki) bu

"bozgunculuğun" mebzul miktarda

izdüşümü var.

En büyük korkuları gençliğin emperyalizme

karşı tek yürek, tek ses olmasıydı.

Müjdeler olsun: Kudüs etrafında o oldu.

TAKVİM - Ergün DİLER

Ortadoğu Kaynıyor

Her taraf karışık. Daha basit ifadelerle daha basit operasyonları işaret ederek ilerleyelim. Pek çok gelişme, üst üste gelmekte. Birini anlamadan zorunlu olarak bir diğerine yönelmek durumundayız...

Dün burada Charlie Rose'a değindik...

Aynı noktadan ilerleyelim...

Karakter suikastıyla kenara itilen Charlie Rose'u, New York'ta Peninsula Otel'de Cumhurbaşkanı Erdoğan'la röportaj yaptığı sırada tanıdım. Ekibini de gördüm!

Özellikle asistanı bütün dünyada ÇOK GÜZEL OLARAK KABUL EDİLEBİLECEK bir hanımdı... Rose'un yaptığı işler ortadaydı.

Amerikan'nın en güvenilir ismiydi. Ama bir anda TACİZCİ oluverdi! Belli ki AIPAC'in artık güvenmediği biriydi.

Çok özel bir yöntemle kariyeri bir anda sıfırlandı. Karakter suikastı tutmuştu! Olaydan sonra kendisini ilk arayan isim THOMAS ALEXANDER'dı!

Pentagon'un aracılığıyla arıyordu. Rose da biliyordu bunu. Alexander, yayıncılık anlayışına aynı şekilde devam etmesinin, Büyük Amerika için çok önemli olduğunu söyledi. Ancak Rose, bu teklifi kabul etmesi halinde yine taraf olacağını söyledi ve olumsuz cevap verdi. Yağmurdan kaçarken doluya tutulmak istemiyordu!

AIPAC, Rose'un bir daha ekranlara çıkmaması için üniversiteli gençleri de örgütledi. AIPAC'in destek verdiği üniversitelerde öğrenciler Rose'a karşı ayaklandı! Fahri doktora ödülü aldığı her üniversitede tepki toplantıları başlattı. Bazıları Rose'a verilen unvanlarını geri aldı. Güç gösterisi sürüyordu anlayacağınız! AIPAC tarafından işine son verilen önemli medya temsilcilerinden ilki Rose değil. Bu suikastı yaşayan son isim de elbette Rose olmayacak. AIPAC bir güç gösterisi daha yaptı. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'ne sunulan ve ABD Başkanı Donald Trump'a Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak

tanımdan vazgeçme çağrısı, AIPAC'in baskısıyla reddedildi.

ABD, bu tasarıya şiddetle ret kararını açıkladı. Peki ABD'nin vetosu, nerede kutlandı? Elbette AIPAC'te...

Şimdi AIPAC, Avrupa, Afrika ve özellikle Ortadoğu ülkelerinde uzun yıllar önce başlattığı bir projenin kutusunu açacak. 'Smart Youngs' denilen ve AIPAC'in işaret ettiği kurumlar tarafından burs verilen öğrenciler, artık ülkelerin önemli yönetim kademesinde yer alıyor.

Şimdi o isimler, İsrail'in geleceği için adımlar atacak. İtalya, Fransa, İspanya (Katolikler'in yoğun olduğu ülkeler), Irak, Libya, Mısır, Lübnan, Tunus, Körfez ülkeleri (Müslümanlar'ın yoğun olduğu ülkeler) özel yetiştirilen isimlerin, adını duyacağımız ülkeler. Türkiye'de de var!

Bu çok kapsamlı projede eğitim gören isimler, arkadaki gücün AIPAC olduğunu bile bilmiyor olabilir! Uçurumun kenarında anlarlarsa ne ala! Yoksa imkan yok! AIPAC, şeffaf yönetimin dışında TOP SECRET sistemi de destekler.

İşte bizim hiç anlamadığımız da budur! Kafamız böyle işlemez çünkü! AIPAC kendi sistemini kurar, işletirken hiç olamayacağı yerlere de uzanmak ister! Katolik Kilisesi'ne bağlı veya İslam'ın her emrini yerine getiren biri de AIPAC için de büyük güçtür. Bu kişilerin, çevrelendiklerini anlama şansı bile olmayabilir. **ÖRNEKLERİ VAR ÇÜNKÜ!** AIPAC budur!

Akılla nüfuzunu çoğaltır! Örnek mi? Ortadoğu'da 2 önemli general, ordu içinde son derece etkin hale geldi. Bunlar, eğitimi Eisenhower Vakfı ile tamamladı. Eisenhower Vakfı, Pentagon'daki etkin Yahudi isimlerin de önünü açan kurumdur. Dünyadaki Amerikan Büyükelçilikleri, Eisenhower Vakfı için dahi beyinler arar, bulur ve yönlendirir. Normaldir! Her büyük devlet yapar! Ancak vakfi yönlendiren ise AIPAC'in önemli isimleridir. Eisenhower Vakfı bilinir ancak arkada AIPAC olduğu ıskalanır! Karşıdaki AKIL budur! İşte bu iki general şu anda ordularında ülkelerini savaşa itecek kadar güçlü.

Amerika Birleşik Devletleri, Ortadoğu'daki iki generalle yeni savaşlar planlıyor. Savaş planı elbette Pentagon'un onayı olmadan gerçekleşemez. Ancak öyle bir kaotik durum yaratılır ki, Pentagon'un iç kamuoyunu susturmak için savaşa müdahil olmaktan başka çaresi kalmaz. Bunu daha önce yaşadık ve gördük! Ortadoğu, Afrika ve Asya'nın bir bölümü, şu an savaşa hazır duruma geldi. Ciddi bir savaş beklentisi oluştu! 2018 yılı ön görülerinde bunu görmek zor değil. Her ülke ittifak, düşman ve dost üzerinde planlarını yaptı ve bu planlarını yeniliyor. Türkiye de kendi hamlelerini yapmakta! Rusya ile yakınlaşma ve S-400 füzeleri masada. Çok yol alındı ama yine de zamana oynayan bir anlayış var. S-400 geldiği zaman ABD ile uğraşmak zorunda kalacağımız kesin!

Almazsak ABD'nin Rusya'yı alıp karşımıza geçeceği kuvvetle muhtemel şıklardan biri! Bir de gelişmelerden dolayı Türkiye ile İran yan yana gelmek zorunda kaldı! Burada da dikkat edilmesi gereken noktalar var! BARZANİ'nin referandumundan sonra Türkiye ile İran omuz omuza bir fotoğraf verdi. ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Herbert Raymon McMaster'ın "Türkiye ve Katar radikal ideolojilerin yeni sponsorları" açıklaması, bugün için pek getirisi olmayan bir çıkış. Ancak **Olası İRAN OPERASYONUNDA** bu açıklamalar ısıtılacak ve masaya gelecektir. Acaba Türkiye'ye biçilmek istenen bu elbise, karşımıza dikilen ülkelerin sayısını çoğaltmak için mi? Düşünmek gerekiyor! Pentagon Türkiye konusunda AIPAC'le aynı düşünüyor. Çünkü Pentagon da Türkiye'den rahatsız, İsrail penceresinden AIPAC de... Bizim bilmediğimiz ancak BATTI'nın bildiği bazı gerçekler var!

Bizim DEVLETİMİZ, bunları neden anlatmıyor bunu da merak etmiyor değilim... Türkiye, bölgede etkin olmak isterken, 100 yıllık derin yapılanmayla oynadı. Bölgede İngiltere, ABD, Fransa, Almanya, İsrail ve bir derece de Rusya'nın ortaklığı vardı. Bu ülkeler, birbirlerinin

sınırlarına girmiyordu. Türkiye ileri doğru attığı her adımda bu ülkeleri de birbirine düşürdü! OYUN BOZDU! Bölgede güç kazanan bir Türkiye, bu ülkeleri zayıflattı. İngiltere, ABD, Fransa, Almanya, İsrail de Türkiye'nin önünü kesmek için adımlar atarken, kendi güçlerinden kayıplar verdi. Görmesek de herkes karşımızda! Devletlerarası ilişkilerde bu normal! Ancak Türkiye'nin bu kadar çok devletle mücadelesi daha önce yaşanmış bir şey değil. Ve TÜRK DEVLETİ her şeye herkese rağmen dimdik ayakta! Bu başarıyı içerideki bazıları görmese de **Batı Başkentlerinde Bunlar Konuşulan Gizli Manşetler!** Türkiye ileri doğru yaptığı her hamleden sonra BATTI'da birileri fena halde kaybetti. İnanın bunlar sadece benim fikrim değil. Akıllı pek çok isim bunları söylüyor. Amerika'da bunlardan çok var. Ama burada estirilen havayı anlamak imkansız... Mesela İSRAİL, AIPAC sayesinde Arabistan ve Mısır'ın desteğiyle tekrar eski gücünü almak istiyor. Tabii, İsrail'e destek veren Arap ülkeleri kendi vatandaşlarına bunu nasıl anlatırlar bilemem! Büyük bir satrancın ortasındayız. Türkiye'ye rağmen bir şey yapamadığı ortada. Yapamazlar da... İsrail, Mısır ve Suudlar ile yan yana geldi. ABD, **Güvenlik Stratejisinde** İran'ı düşman, Suud'u dost ilan etti. Dün de İran'ın kontrol ettiği bölgelerden Riyad'a FÜZE gönderildi! Garip ama gerçek! Tam da bir gün önce Kral Selman'la CIA DİREKTÖRÜ POMPEO, Riyad'ta görüşüyordu! Saldırdan sonra Suudi Arabistan uçakları da ABD'li pilotlarıyla YEMEN'i vurdu! Yani bölge içten içe kaynıyor!

Bölgesel bir savaş ve alınacak milyarlarca PETRO-DOLAR var. Ve çizilmesi planlanan yeni sınırlar! Kontrol altına alınmak istenen koca MÜSLÜMAN NÜFUS! Müslüman ülkelerin artık aynı oyuna düşmemesi gerekiyor. Ama emin de değilim. Aynı suda ikiden çok yıkanan oyuncuları görünce ürküyorum! Merkez ORTADOĞU! Barış da savaş da buradan çıkacak... **Akıllı, Oyunu Akılla Bozmayı Öğütlüyor!...**

YENİ AKİT –

Abdurrahman DİLİPAK

ABD = Karşılığı Olmayan Bir Para Hukuk İçermeyen Yasa ve Düzen

ABD karşılığı olmayan bir para ile dünya ekonomisini rehin almış ve uluslararası sistemi manipüle etmektedir. Dolar tarihin en büyük illüzyonudur. Din, hukuk ve ahlak içermeyen bir norm düzeni oluşturmuş ve kendi kendini de bu normun korunmasından sorumlu jandarma ilan etmiştir..

ABD'nin gücün sırrı ve varlığının dayandığı en önemli değer DOLAR dolandırıcılığıdır!.

Sarraf konusu ve benzer davalar, ya da Kennedy cinayetinde olduğu gibi suikastlar ise “kızım sana söylüyorum, gelinim sen dinle” kabilinden dünyaya verilen gözdağı örnekleridir. Hatta 15 Temmuz kalkışması da böyle bir şeydi. PKK, PYD, DAESH de bu kirli planın parçalarıdır. Bu anlamda Sarraf davası, Erdoğan, AK Parti, Türkiye’den öte, bu “marka”lar üzerinden dünyaya verilmek istenen bir “ders”tir. Anlayacağınız ABD aba altından sopa göstermektedir. İşin en acınası yanı ise, CHP'nin bu kirli senaryoda figüran olarak kullanılmasıdır.

Bu hikâyenin sırrı 1812’de İngiltere’ye karşı bağımsızlık savaşında gizli. Din ve laiklik çatışması, savaş, darbe, terörün arkasında aynı sır var. Bir zamanlar Doların arkasında “Altınımıza Güveniyoruz” diyorlardı, sonra “Tanrılarına güvendiklerini” yazdılar. Paranın karşılığı olarak tanrıları vardı. Kendileri ise o “Tanrı’nın yeryüzündeki kutsal ırkı, çocukları” idi. FED kendilerini yeryüzünde “Tanrının ortağı”, insanların ilahı ve Rabbi gören çağdaş firavunların buluşma adresi oldu. Karşılıksız paranın başkarpazanı durumundaki Mayer Amschel ROTHSCHILD (1743-1812) ailesi ve diğerlerinin kurduğu bu düzen hâlâ varlığını korumaktadır ve dünya gelirinin yarısı bu “kutsal aile” (!?) tarafından yönetilmektedir. Finans kapitalin egemenleri, Dünya Bankası, IMF, LIBOR’dan öte B’NAİ B’RITH ve Bilderberg gibi oluşumların da arkasındaki gizli duran FED (Federal Rezerv, ABD Merkez

Bankası) bu yapının görünen en son halkasıdır.

Aslında hikâye 1600'lere kadar gider. Tapınakçıların doğuşu Hz. Süleyman’a kadar da uzar, Babil sürgünü, sürgün sonrası, Hristiyanlığın doğuşu, Saul’un Roma yolculuğu, Endülüs’ün düşmesi, sömürge dönemi, ulus devletlerin doğuşu, 1600’ler, 1700’ler, sanayi devrimi, Fransız devrimi ve sonrası. Bugünkü düzenin kökleri çok eskilere dayansa da, bu yapının son forumu 1. ve 2. Dünya Savaşı sürecinde şekillenmeye başladı. Latin Amerika’da Kızılderililer yaşıyordu. Artık yoklar. ABD kıtasının işgalcileri belli. Afrika’yı köleleştirdiler, Asya’yı sömürdüler. Geriye ne kaldı ki. İşte bu yağma üzerine oturtuldu FED. NATO, Pentagon vs. bu düzeni tahkim etmek için örgütlendi.

Dünya, 1 ve 2. Dünya Savaşlarında birbiri ile uğraşırken ABD en az yara alan ülkeydi. Savaş sonrası bozulan mali dengelerin korunması için ABD devreye girdi ve ülkeleri borçlandırırken bir yandan da bağımlı hale getirdi. Savaş sonrası mali konularda ülkelerin ortak hedefi; uluslararası para sisteminin düzenli biçimde işlemlerini sağlamak, ülkelerin dış ödeme güçlüklerinin çözümüne katkıda bulunmak ve uluslararası mali krizlerin yönetimi için ABD başvurulmuş ülke oldu. BM bu anlamda ABD’nin demir eline giydirilmiş bir kadife eldiven olacaktı. Derin ABD’nin “kutsanmış azizler” gibi gösterilen “Lucifer’in dostları” bu maksatla, 44 devleti 1944 yılının Temmuz ayında New Hampshire eyaletine bağlı Bretton Woods kasabasında bir araya getirdi! Konferansa katılan devletlere yaptırılan anlaşma sonucunda, Dünya Bankası ile birlikte IMF’in kurulmasına karar verildi. En önemli karar ise 1 ons altının (31.1035 gr.) = 35 Dolara sabitlemesi, uluslararası işlem gören doların ise rezerv para olma özelliği ile tescil edilmesiydi. Zaten, ABD’nin Bretton Woods kasabasında oynanan oyunun özünde Doların rezerv para olması vardı. ABD’ye egemen olan sapkınların, o tarihlerde yaptığı plan anlaşılmadı. Ne de olsa savaşın ağırlaşan sonuçları ile dünyayı dize getirmişlerdi. II. Dünya Savaşı sonrası, Avrupa ile Asya aç ve işsizdi. Onun için Federal Reserve’nin ABD

aracılığı ile istediğini alması çok kolaydı. İsteddiği ise dünya ekonomisini dolar ile yönetmekti. Doları “rezerv para” olarak kabul eden ülkeler, dünya bankası aracılığı ile mali piyasalarını ve dış ticaretlerini kontrol altına alacaklarını düşündüler. Elde ettikleri kaynakların kullanımını ise, adını 1944 yılında toplantının yapıldığı kasabadan alan “Bretton Woods Sistemi” ile Dünya Bankası-IMF yönetecekti. Güya bu bankalarda hisseleri vardı. ABD ile birlikte, Siyonistlerin de gücü buradan geliyor.

“Rezerv” para bugün öyle bir hal aldı ki, bir grup şirketin üretip, ABD’ye kiraladığı bu para, bu şekilde, üretilen tüm petrol, altın, değerli madenler, pirinç ve şekerin uluslararası alım satım ve fiyatlandırılmasında tek para birimi olarak kabul edilmeye başlandı. Bir bakıma artık dünyada tek asıl para Dolar olacak, diğer paralar, bu ana/asıl paraya karşı değer kazanacak veya kaybedecekti.

Dolar gerçek bir değer ifade etmez. Bu anlamda bir para da değildir. Dolar karşılığında değeri yükselen paraların durumu da bu sonuçtan etkilenmektedir.

Sonuçta 27 Aralık 1945 yılında IMF’nin kuruluşu da tamamlandı. Birçok ülke IMF’ye ortak. IMF üzerinden bu ülkeler, başta ABD olmak üzere, uluslararası sistemin suç ortağı durumuna getirildi. Bu tarihten sonra ABD Dolarını basan “Federal Reserve”e, ABD Dolarını altın karşısında sabit tutma taahhüdünü, 1945-1971 yılları arasında hızla savaş ve petrol ekonomisine dönüştürdü. Doların karşılığı ise altın olmaktan çıktığı, iyileşmeye başlayan Avrupa ve Asya ekonomileri tarafından yavaş yavaş anlaşılmaya başlandı.

ABD, Doları rezerv para olarak elinde tutma avantajını kullanarak, ekonomide dışa yöneldi. Karşılığı olmayan veya “kara para” nasıl harcanyorsa öyle harcanmaya başlandı...

Sonuçta, “1967’deki 3,4 milyar dolarlık dış açık ve 1971’de 29,7 milyar dolara”, altın stokları ise tükenme noktasına geldi! Bu “Sapkınlar topluluğu”, “Kapitalizmin mücessem hali” İNSAN emeği ile dünyanın yeraltı ve yerüstü kaynaklarını hızla sömürmeye başladı.

Dolar tek başına tüm dünyada bir “sömürü düzeni” oluşturdu. Cebimizde zaruri olmadan dolar taşımak, uluslararası kapitalist sistemin hisse senedine sahip olmak, Kapitalist düzenle kâr ortaklığı anlamına gelmektedir. Biliyorsunuz, geçenlerde dolar konusunu yazmıştım. Kıbrıs’tan Muammer Karabulut, yazımda eksik kalan yanlar olduğunu hatırlatarak gönderdiği bilgi notu üzerine bu eklemeyi yapmak gerekti, ama bu konu burada bitmeyecek. Yarın da bu konuya devam edelim. Selam ve dua ile. Milliyet

HÜRRİYET – Abdulkadir SELVİ

ABD’de Kaybolan Laptop

MEĞER ne kadar da safmışım. Bu köşeden ha bire belge yayınlıyorum.

Hem de onların orijinalinin ABD’nin elinde olduğunu düşünmeden.

Öyle ki, New York mahkemesi yasadışı dinlemeleri dahi para karşılığı satın alınmış tanıklara dinletip kayıtlara geçiriyor.

Görünen o ki, 17-25 Aralık belgeleri birkaç kanaldan ABD’ye ulaştırılmış.

Bunlardan biri de 17 Aralık’ın kayıp bilgisayarı.

Amerikan Adalet Bakanlığı Uyuşturucuyla Mücadele Teşkilatı (DEA) ile İstanbul Emniyet Müdürlüğü arasında ortaklaşa bir program düzenleniyor.

17 Aralık operasyonunu yürüten İstanbul Mali İşler Şube Müdürü Yakup Saygılı da 20 Eylül-1 Ekim 2012 tarihleri arasındaki programa katılmak üzere ABD’ye gidiyor. Saygılı, Türkiye’ye dönüşünde yanında götürdüğü Emniyet’e ait olan görev bilgisayarını ABD’de kaybettiğini bildiriyor. Bunun üzerine bir soruşturma açılıyor. Yakup Saygılı’nın kaybolan laptop’ın yerine bir laptop alması sağlanarak dosya kapatılıyor.

İçindeki Bilgiler

Kaybolan bilgisayarın yerine yeni bir laptop alınması önemli değil. Önemli olan kaybolan laptop’ın içindeki bilgiler. Çünkü Yakup Saygılı, 17 Aralık operasyonu ile ilgili bilgileri o laptop’ta tutuyor. ‘O tarihte 17 Aralık’la ilgili

süreç başlamış mı' diye bir soru aklınıza gelebilir. 06.06.2011 tarihinde Turgut Hapmani ile başlayan bir soruşturma kapsamında başlamış. Yakup Saygılı, ABD'ye giderken son bilgileri güncellediği bu laptop'ı yanına alıyor. Tesadüfe bakın ki, donunu-gömleğini kaybetmiyor ama kozmik bilgilerin yer aldığı laptop'unu kaybediyor. Tuhaflik sadece bu değil. Açılan soruşturmada, Yakup Saygılı'ya görev bilgisayarının içindeki bilgilerin ne olduğunu, bunların şifrelenip şifrelenmediği ve ABD istihbaratının eline geçtiği takdirde Türkiye'nin aleyhine kullanılıp kullanılmayacağı sorulmuyor. Demek ki kaybolan bilgiler önemsenmiyor. Tabii laptop'ı kaybeden FETÖ'cü, soruşturmayı yürüten FETÖ'cü olunca bu sorular sorulur mu? Tam aksine, yerine yeni bir laptop almak gibi ağır bir cezaya çarptırılarak (!) dosya kapatılıyor. İyi ki laptop'ı kaybettiği için plaket vermemişler. Şimdi bu dosya yeniden açılmayı bekliyor. Tabii Türkiye'de. Yoksa ABD'de o bilgiler çoktan kullanılmaya başlandı bile. Yasadışı dinlemeleri kullanan mahkeme, laptop'ı es geçer mi!?

Metin Topuz Yanında

Şimdi sıkı durun. Büyük balık geliyor. ABD'ye gidiş-gelişinde Yakup Saygılı'ya Metin Topuz'un eşlik ettiği söyleniyor. ABD'nin İstanbul Başkonsolosluğu'nda irtibat görevlisi olan Metin Topuz, FETÖ operasyonu kapsamında tutuklanarak cezaevine konulmuştu. ABD'nin vizelerin askıya almasına neden olan Metin Topuz, demek ki ABD için bu kadar önemli bir adammış. Metin Topuz ile Yakup Saygılı arasındaki tek irtibat bu değil. Topuz'un telefonunda yapılan incelemede FETÖ'yle irtibatlı Zekeriya Öz dahil 121 kişi içinde Yakup Saygılı ilk sırada yer alıyor. Belgeler incelendiğinde ikili arasındaki ilişkinin derinlikli olduğu anlaşılıyor. Metin Topuz, 17 Aralık operasyonundan 12 gün önce İstanbul Mali Şube Müdürlüğü'ne giderek Yakup Saygılı ile görüşüyor. 5 Aralık 2013 tarihinde gerçekleşen ve bir saat 1 dakika süren görüşmede Metin Topuz tek başına değil. Beraberinde 3 kişi ile birlikte geldikleri

Mali Şube'de Yakup Saygılı tarafından kapıda karşılanıp, kapıya kadar uğurlanıyor. 17 Aralık'ta İçişleri Bakanı olan Muammer Güler'in operasyondan haberinin olmadığı dikkate alınırsa, Metin Topuz'un ne denli önemli biri olduğu anlaşılır. Reza Zarrab ABD'de yakalandığı gün Metin Topuz, WhatsApp'ta, "O İranlı çok yakında konuşmaya başlayacak" diye yazmıştı. Bu çok şey bilen adam 17 Aralık sabahı ne yazdı acaba?

MİLLİYET- Güngör URAS

19 Milyon Çalışan

Maaş Artışı Bekliyor

Türkiye'de 80 milyon kadın ve erkeğin 29 milyonu çalışıyor. Çalışanların 19 milyonunu ücretli veya yevmiyeli çalışan oluşturuyor. 19 milyon ücretli veya yevmiyelinin ise 6.5 milyonu asgari ücretle çalışanlar. Şu günlerde 2018 yılında asgari ücretin ne olacağı tartışılıyor. Ücretlinin, özellikle asgari ücretle çalışanların beklentisi farklı, işverenin beklentileri farklı.

1 - Çalışanlar ne bekliyor?

Asgari ücrette 1.600 TL çıkışı
Ücretlilerin 2018 yılı ücret artışı beklentisi çalıştıkları iş yerine göre farklı. Ücretlilerde maaş artışı tartışmalarında "asgari ücret" in ne olacağı gündeme gelir. Ankara'da 2018 yılı asgari ücret çalışmaları başladı.
- Asgari ücret şu an net 1.404 TL.
- 2018 yılı için DİSK'in asgari ücret önerisi 2.300 TL oldu. Türk-İş Başkanı, asgari ücretin 1.893 TL olmasını önerdi.
- Başbakan Binali Yıldırım, "Asgari ücrete en az enflasyon kadar zam yapılacağını" belirtti. Başbakanın işareti doğrultusunda asgari ücretin en az yüzde 13 dolayında bir artış ile 1.600 TL'ya yükseltilebileceği beklentisi ortaya çıktı.
- TÜRK-İŞ'in 4 kişilik bir ailenin açlık sınırı olarak belirlediği rakam kasım itibarıyla 1.567 TL, yoksulluk sınırı 5.105 TL.
- 2017 yılında enflasyon beklenenin üzerine çıktığı için 2018 yılı için enflasyon beklentisi yüksek. Bu da asgari ücret artışı beklentisini yükseltiyor.

- Üçüncü çeyrekte milli gelir büyümesinin yüzde 11.1 olarak açıklanması, baz etkisinden kaynaklanan büyüme oranının iktidar tarafından “Rekor Büyüme” olarak nitelendirilmesi, işçilerin büyümeden pay alma isteklerini güçlendiriyor.

- Döviz fiyatlarındaki yüksek artış sonucu, asgari ücretin dolar karşılığı giderek azalıyor. Asgari ücretle çalışanlar bunu ücretlerin dolar karşısında erimesi olarak yorumluyorlar. Çalışanların daha iyi yaşam şartları arayışında daha yüksek ücret artışı beklentisinde olmaları normal.

Asgari ücretle çalışanlar dışındaki ücretliler için de asgari ücret önemli. Çünkü asgari ücretteki artış, asgari ücret dışında ücret alanların, ücreti asgari ücretin üzerinde olanların da ücretinde ayarlamaya yol açıyor.

2 - İşverenler ne durumda?

Gelen teşvikler son bulmamalı

Tüm ücret ödemelerinde, asgari ücrette, işçinin, çalışanın cebine giren ile işverenin cebinden çıkan farklı. Fark büyük. İşçi, çalışan eline geçen net paraya bakıyor. İşveren kasasından çıkan paraya bakıyor.

- Çalışana 1.404 TL ödemek için, vergi ve sosyal güvenlik yüküyle birlikte işveren her ay 2.177 TL veriyor.

- Ücret dışında işverenin başka sorumlulukları var. İşveren işçiyi taşıyor. Öğle yemeği veriyor. Taşıma masrafı işçi başına ayda 155 TL.

Yemek masrafı 210 TL dolayında. Bunlar da eklenince bir işçinin maliyeti 2.500 TL oluyor.

- Asgari ücret uygulaması özellikle tekstil ve giyim sanayiinde yaygın. Tekstil ve giyim sanayii, içeride ve dışarıda, (ithalatta ve ihracatta) benzer üretimi yapan, düşük işçilik maliyeti ve devlet sübvansiyonu nedeniyle düşük fiyatla ihracat yapan ülkelerle rekabet ediyor. Bu nedenle özellikle tekstil ve giyim sanayiinde işçilik maliyeti önem taşıyor.

- 2018’in bir özelliği var. İstihdamı teşvik için getirilen teşvik tedbirleri uygulamalarının çoğu 2017 sonunda sona erecek. (1) Asgari ücretle işçi çalıştıran işverene, 100 TL’lik Hazine teşvikinin devam edip etmeyeceği belli değil. (2) İşverenlere işe aldıkları her bir işçi için verilen 773 TL’lik desteğin devam edip etmeyeceği belli değil. (3) Sosyal güvenlik

primlerinde erteleme bitiyor. (4) İş başı eğitim teşvikinin 2018 yılında nasıl uygulanacağı henüz açıklığa kavuşmadı. Bunlar asgari ücrete ek yük getirecek.

3 - Devlet ne diyor?

Çalışan istihdamı ‘yeni yılda’ kritik Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), asgari ücretle çalışanlar dahil toplam 19 milyonun kazançlarını izleyerek üçer aylık dönemlerde İşgücü Maliyet Endeksi düzenliyor. “İşgücü Maliyeti Araştırması” adı verilen araştırma ile ücretli çalışan istihdam etmenin işverene maliyeti, ücretli çalışan istihdam etmenin işverene saat başı maliyetindeki nominal değişim ölçüyor. Çalışanların saatlik kazançlarındaki değişim belirleniyor. İşgücü maliyeti: İşveren tarafından ücretli çalışan istihdamına ilişkin olarak katılan kazanç ve kazanç dışı işgücü maliyetini kapsıyor.

Kazanç: Brüt temel ücret ve maaş ödemeleri ile ücret niteliğindeki düzenli ödemeleri (her ay yapılan ikramiye, sosyal yardım) fazla çalışma ödemelerini, düzensiz ödemeleri (her ay yapılmayan ikramiye, prim) ve aynı yardım ödemelerini kapsıyor.

Bu tanımlara göre bu yılın üçüncü çeyreğinde: - İşveren için saatlik işgücü maliyetinde (takvim etkisinden arındırılmış) yıllık artış yüzde 12.3 oranında.

- Yıllık artış oranı sanayide yüzde 13.3, inşaatta yüzde 15.4, hizmetlerde yüzde 11.5 olarak gerçekleşti.

- Saatlik kazanç endeksinde takvim etkisinden arındırılmış yıllık artış ise yüzde 12.4 oranında.

Yıllık artış sanayide yüzde 13.5, inşaatta yüzde 15.5, hizmetlerde yüzde 11.4 olarak belirlendi.

Çalışanlar, yaşamlarını sürdürebilmek, daha iyi yaşam imkânlarına ulaşabilmek için kazançlarında iyileşme beklentisinde. İşverenler, sadece kâr marjlarını yükseltmek için değil, daha çok, maliyet ve rekabet endişeleriyle ücret artışlarının sınırlı kalmasını istiyor.

İşte bu nedenle, her yeni yıl öncesi asgari ücretliler için de, asgari ücretle çalışmayanlar için de, işverenler için de ücret artışının ne olacağı önem taşıyor.

TÜRKİYE – Cem KÜÇÜK

DenizGezmiş Gerçeği ve M.Akif Ruhu

Pazartesi günü Deniz Gezmiş ve terörizm ile ilgili yazdıklarımın otürü Anadolu'nun dört bir yanından yüzlerce telefon aldım. Açıkçası bir dokundum bin ah işittim. Marksist terörün bu milletin sinesinde dehşet bir yara açtığını hep bilirdim ama yaranın bu kadar büyük boyutta olduğunu bu vesileyle öğrendim. Türkiye'nin büyük çoğunluğu olan milliyetçi, muhafazakâr, Müslüman Türk milleti, basını ve üniversiteleri ele geçirmiş komünist terörden çok çekti. Bu komünist takımı milletin dindar olduğunu açıklamasına bile boykot koymuştu.

Rıdvan Dilmen saçma benzetmeyi kötü niyetle yapmadı. Dilmen'in babası da komünist olduğundan bu hatayı yaptı. Deniz Gezmiş gibiler bu ülkede binlerce milliyetçi, muhafazakâr, dindar Anadolu gencini şehit ettiler. Bu Anadolu şehitlerinin acısı ve sızısı hâlâ o ailelerin ruhunda yaşıyor. Gezmiş'in yolundan giden komünistlerin katlettiği Müslümanların aileleri bugün AK Parti, MHP, Saadet, BBP tabanını, yani bu ülkenin en az yüzde 65'ini oluşturuyor.

Acılar hâlâ bu kadar tazeyken edilmiş bu sorumsuzca benzetme insanları infiale sürüklemiş durumda. Deniz Gezmişlerin üniversitelerde Marksist terör estirip şehit ettiği Müslümanların kardeşleri, hatta kimisinin anası babası hayatta. Onların bir kısmı beni aradılar. Kimi Akıncı kimi Ülkücü geçmişe sahip ama hepsi İslam davasına inanmış. Çoğu zaman onlarla konuşurken ağlamamak için kendimi zor tuttum. Bu kıymetli şehitlerimizi bugünün gençleri bilmiyor ve buna çok üzülüyorum.

4 Ocak 1968'de şehit edilen Ankara İlahiyat talebesi Ruhi Kılıçkiran'ın hikâyesini kaç kişi biliyor? Bir imamın oğlu olan ve kendini İslam davasına adayın bu yiğit Anadolu gencini o

çok övülen TİP'in Gençlik Kolları Başkanı denen terörist katletti. Kılıçkiran sadece dinini ve milletini savunduğu için şehit edildi. Eline bir gün tabanca almamıştı. Komünistler ilk öldürülen öğrenci Taylan Özgür'dür diye kasten yalan söylüyorlar. Oysa Özgür, 23 Eylül 1969'da öldürülmüştür ve katleden de Müslümanlar değil, kontrgerilla mensubu bir üsteğmendir. Bunu tüm solcular bilirler. Oysa Kılıçkiran 4 Ocak 1968'de komünist terör tarafından katledilmiştir.

Yine bir imamın oğlu olan milliyetçi muhafazakâr Ertuğrul Dursun Önkuzu'yu 23 Kasım 1970'de Dev-Genç önce öldürene kadar dövdü, ciğerleri patlayıncaya kadar ağzından iç organlarına hava bastılar ve sonra da camdan aşağı attılar. Bütün bu bilgiler resmî tahkikat raporlarına geçti. Yine 8 Haziran 1970'de milliyetçi muhafazakâr olduğu için Yusuf İmamoğlu'nu şehit etti komünistler. Üniversitelerde kan dökmeyi ilk olarak 9 Mart darbecilerinin yedek lastiği olan Deniz Gezmiş gibi komünistler başlatmıştır. Bu dindar Müslüman Anadolu çocuklarını 9 Mart solcu darbesinin ortamını oluşturmak için öldürttüler. Tüm bunları 9 Mart cuntası, Gezmiş gibilerine yaptırttı. Bu şehit edilen Müslüman gençlerin eline bir kere silah almışlığı bile yoktu o dönem.

Şüphesiz solcu gençlerin de önemli kısmı 9 Mart cuntası tarafından kullanıldığını bilmeyen saf tiplerdi. Ama Deniz Gezmiş kesinlikle her terör eylemini bilerek yaptı ve 9 Mart sol darbe projesinin içindeydi. Hasan Cemal'in Devrim dergisindeki ofisine gelip "Marksist cunta ne zaman darbe yapacak?" diye soran Deniz Gezmiş'tir. Hasan Cemal bu gerçekleri yazmıştır. Darbeci komünist Doğan Avcıoğlu tüm bu gibi komünist gençleri maniple eden şahıstır. Hasan Cemal'in tanıklığı ve kitabı açıktır. Deniz Gezmiş asla masum değildir. Sovyet adına ABD'ye karşı çıkmak anti emperyalizm değildir. Altıncı Filo

edebiyatı baştan sona bir komünist yalanıdır. Gezmiş ve arkadaşları Sovyet yandaşıdır ve o yüzden ABD'nin düşmanıdır. Türk milleti adına değil Sovyet Devleti için bunlar Altıncı Filo eylemini yaptılar ve Kommer'in arabasını yaktılar.

Bunlar Sovyet uydusu olan bir Türkiye istiyorlardı. 9 Mart darbesi Sovyet uşaklarının, 12 Mart Amerikan uşaklarının darbesidir. Komünistler o dönem Sovyet emperyalizminin maşasıydı. Şimdi de görüyorsunuz istisnalar hariç solcuların çoğu ABD'nin CB'nimizi devirmesini istiyorlar.

Medyadaki sol baskıdan etkilenip Deniz Gezmiş gibileri matah göstermeye çalışan ve bizim tarafta gözükken arkadaşlar titreyerek kendine gelmelidir. Deniz Gezmiş, Filistin'deki Sovyet gerilla kamplarına da Sovyet yanlısı olduğu için katılmıştır ve sonra gelip Türk polisine ve askerine silah sıkmıştır. İsrail ile asla savaşmamıştır. Sovyetler'in terörist yetiştirme kampına gitmeyi marifet saymak terörizm övgüsüdür. O kamplarda sabotaj yapmayı, bomba atmayı, adam kaçırmayı, fidye pazarlığı yapmayı öğrendiler. Yahu nasıl olur da demokrat bir insan bu terörizmi över? Herkes kendine gelmelidir.

Bu vesileyle şunu bir kez daha gördüm ki, milletimiz Türk sağ geleneğini birleşik ve büyük bir nehir olarak görüyor. Hem milliyetçilik hem muhafazakârlık hem İslamcılık hem de demokrasi bu nehrin içinde birbirini tamamlayan unsurlardır milletimiz için. Ben zaten hep bunu savundum. Türk milletinin ortak ruhi zemini de budur. Emperyalistlerin bizi birbirimize düşürme tezgâhına gelmeyelim. Gelin İstiklal şairimiz Mehmet Akif'in ruhunda birleşelim. Büyük üstad Akif hem milliyetçi hem muhafazakâr hem İslamcı hem de demokrattı. İstiklal şairimiz hepimiz için en doğru uzlaşma modelidir. Artık şu eziklik ve sümsüklüğü hep beraber aşalım. Bizi biz yapan, bu milleti millet yapan Mehmet Akiflerin ruhudur.

TÜRKİYE – Rahim ER

BM İçin Dönüm Noktası

BMGK/Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, Mısır'ın bu hafta başında hadiseyi konseye taşımasıyla ABD Başkanı Donald Trump'ın **"Kudüs İsrail'in başkentidir!"** kararını hükümsüz saydı. Oylamaya 15 üye devlet katıldı. Onlardan 14'ü "karar hükümsüzdür!" dedi. Ancak; üye devletlerden ABD aynı görüşte değildi; malum veto yetkisini kullandı. Garabete bakınız ki hükûmet tasarrufu şikâyet taraf olan devlet, hey'et kendi hakkında oy kullanabilmektedir.

Aynı karar, bu defa yarınki perşembe sabahı BM genel kuruluna gelecektir. BM üyesi 193 devlet, o keyfi kararı müzakere edip oylayacaklar.

Eğer; üçte iki üye çoğunluğu ABD'nin Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıma kararını reddederse; hukuksuzluk İİT'den başka BM tarafından da tescil edilmiş olacaktır. BMGK üyesi 14 devlet, sefaretlerini Tel Aviv'den Kudüs'e taşımayacaklarını ilân etmişlerdi.

Bu defa hâliyle o üçte iki devlet de bunu söyleyecektir. 193'ün 2/3'ü 129'dur. Bu sayının 14'ü zaten BMGK'da fikirlerini ortaya koydular. Diğer taraftan genel kurulun 57 devleti de aynı zamanda İİT mensubudur. Geriye 72 devlet kalmaktadır.

Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın "Üzerimize düşeni yaparak sıkı çalışacağız" dedi. Gerek Türkiye ve gerekse bu mes'eleden dolayı yüreği yanan diğer devletlerin yakın takibe alacakları devletlerin toplamı 72 ve hatta Mısır'ın BMGK geçici üyesi olması sebebiyle 71'dir.

Ne var ki bu, ilk bakışta görülen iyimser tablodur. İİT'nin 13 Aralık 2017'de İstanbul'da toplanıp **"Doğu Kudüs, Bağımsız Filistin'in başkentidir!"** kararını dünyaya ilân ettiği zirveye dokuz devletin iştirak etmediği unutulmamalı.

Mısır ve Suudi Arabistan gibi bazı devletlerin kendilerini alt seviyede memurlarla kerhen temsil ettirdikleri de unutulmamalı.

Bir şey daha unutulmamalı; Türkiye için Suriye, BAE/Birleşik Arap Emirlikleri, Mısır, Bahreyn ve Suudi Arabistan ve benzeri yönetimlerden bazısı hasım, bazısı muhalif, bazısı gayrı samimidir.

Bundan dolayı ikna işi hiç de kolay görünmüyor. Kaç Müslüman ülke idaresinin bu ikna faaliyetinde Türkiye yahut Filistin'e destek olacağı da belli değil.

Bazı sözde İslâm ülkesi idareleri, bir asırdır İngiliz, ABD, Fransa vs'nin sadık takipçileridir. En yakın acı misal Suudi Veliht Salman'ın Yahudi Kushner'e derin bağlılıkla hareket etmesinden başka bir de kalkıp bir hazine dolusu parayı 16. Lui'nin sarayı için Fransa'ya akıtmasıdır. Şu anlayışa bakmalı ki Fransa'nın tarihî bir eserini satabileceği zannedilmektedir. Dünyada bir dilim ekmeğe muhtaç milyonlarca Müslüman varken hangi vicdan, bu alış-verişi tasvip edebilir? Bunlar doğru.

Lakin...

Her devlet, her şahıs, kendi yaptığının hesabını verecektir.

Donald J. Trump, seçim vaadini tutma bahanesiyle içeride düştüğü zor durumdan kurtulmak için hem Yahudi lobilerini yanına çekmek ve hem de üstüne yoğunlaşan dikkatleri ötelemek maksadıyla böyle bir tanıma kararı almıştı. Alınan karar, İstanbul Zirvesiyle keenlemyekun addedildi/yok sayıldı. Yok saymaya BMGK'nin 14 üyesi de destek vermiş durumda. Şimdi genel kurula düşen adalet, insaf ve vicdanın yanında yer almaktır. İşin aslına bakılırsa ne Türkiye'nin ve ne de bir başka devletin kulis yapmasına gerek yoktur. Türkiye veya bir başka devlet hangi saiklerle Filistin'in yanında, İsrail dayatmalarıyla Trump sorumsuzluğunun karşısında duruyorsa diğer her devletin de aynı doğru yerde durması gerekir. BM, 21 Aralık 2017 günü ya doğru karar verecek veya daimi konseyi ve genel kuruluyla ve toptan çökecektir.

POSTA – Nedim ŞENER

Rus Elçi Suikastinde FETÖ Parmağı

Bir yıl önce Ankara'da suikaste kurban giden Rus Büyükelçi Karlov cinayetinde Fethullahçı Terör Örgütü parmağı iyice belirginleşiyor. Şu ana kadar ortaya çıkan belge ve bilgilere göre tetikçi Fethullahçı Terör Örgütü, tetikçinin kullandığı parmağın adı polis Mevlüt Mert Alataş. O Fethullahçı Terör Örgütü'nün kripto suikast elemanı.

19 Aralık 2016 günü öldürülen Rus Elçi Karlov suikastinden hemen sonra polis memuru Alataş'ın, Suriye'de yaşanan terör örgütlerinden El Nusra ile bağlantısı olduğu iddiaları ortaya atılmıştı.

Hatta FETÖ mensubu katil polis memuru Alataş hakkında Suriye'de yaşananlara tepki gösteren "cihatçı yalnız kurt" benzetmesi yapanlar bile oldu. Alataş'ın Elçi'yi vurduktan sonra attığı sloganlar da bu iddiayı desteklemek için kullanıldı.

FETÖ'cü firari Emrullah Uslu başta, FETÖ üyeleri son hızla bu algıyı yaratmak için sosyal medya üzerinden harekete geçerken bir anda cinayeti El Nusra'nın üstlendiğine dair bir bildiri yayınlandı. Çok kısa süre sonra örgüt merkezi ve El Nusra'nın saha komutanları bildirinin sahte olduğunu, Karlov suikasti ile ilgilerinin olmadığını açıkladı.

Türk-Rus Çatışması Amaçlandı

İşte o an polis memuru Alataş'ın "cihatçı yalnız kurt" değil aksine işlediği cinayetten sonra eylem hakkında sahte bildiri yayınlamak kadar büyük uluslararası bir komplonun tetikçisi olduğu anlaşıldı. Komplonun amacı belliydi; Rus uçağının düşürülmesinden sonra düzelmeye başlayan Türk-Rus ilişkilerine onarılmaz bir zarar vermek, hatta Türkiye ile Rusya arasında çatışma çıkarmaktı.

Soruşturma sürecinde Türkiye'nin Rus yetkililerle açık çalışması ve karşılıklı güven o krizi engelledi. İşbirliği ise sonuçlarını vermeye başladı. Türkiye soruşturma kapsamında katil polis Alataş'ın bilgisayar hard diskini Ruslara verdi.

Ruslar yaptıkları özel bir incelemede, Altuntaş'ın bilgisayarında “Fethullah Gülen” ibareli 2 dosya, “Hizmet” ibareli 690 dosya, “FETÖ” ibareli 4 dosya, “Nur cemaati” ibareli 1 dosya tespit etti. Rus uzmanlar, şüpheyi elden bırakmayıp, bilgisayarda “El-Kaide”, “DEAŞ” ve “El Nusra” kelimelerini de aradı. Bu isimlerde bir dosya ise bulunamadı. Ruslar bu bilgileri Türkiye’de yetkililerle paylaştı. Savcılık kısa süre önce de katil FETÖ’cü polisin “abiliğini” yapan ve şu anda tutuklu olarak hapisshanede bulunan bir kişi hakkında ayrıca yakalama kararı da çıkardı. Yani soruşturmaya göre artık Rusların da ikna olacağı biçimde Karlov suikastinde FETÖ parmağı netleşiyor. Bundan sonrasını FETÖ ve onu kullananlar, kollayıp koruyan ABD düşünsün.

GazeteVatan – Kurşad ZORLU

Irak’ta Tırmanan Olaylar Ve Hedefteki Türkmenler

Irak Kürt Bölgesel Yönetimi’nin tek taraflı kararı ile gerçekleşen gayrimeşru referandumun hükümsüz sayılmasının ardından Bağdat kontrolünde başlayan operasyonların etkileri devam ediyor. Türkiye, İran ve Merkezi Hükümetin uyarılarına rağmen “Bağımsızlık engellenemez!” diyen Barzani’nin ABD tarafından da askıya alınması 2014 öncesindeki sınırlarına dönmesine sebep olmuştu. Hatta tartışmalı uzatmalarla 12 yıl sürdürdüğü Başkanlık görevini 1 Kasım itibariyle sonlandırmak zorunda kalmıştı. Geline aşamada Mesut Barzani’nin görevi bırakmasıyla birlikte yetkilerinin önemli bir kısmı Başbakan Neçirvan Barzani’de bulunuyor. Söz konusu yetkilerin en önemlisi dış temsil ve mili güvenlik. Ancak komuta kademesinde atama yetkisine sahip olsa da Başbakan Barzani’nin güvenlik güçleri üzerinde güçlü ve açık bir kontrolünün olduğunu söylemek zor.

İşte böyle bir ortamda Kürt Bölgesel Yönetimin üç önemli merkezinden biri olan Süleymaniye’de başlayan protesto gösterileri şiddetini artırdığı gibi bölgenin merkezi Erbil’e de sıçradı. Bunun en büyük sebebi referandumun neticesine bel bağlayarak hemen herkese dolar vaat eden, maaş bağlayan Erbil yönetimidir. Üstelik gelir adaletsizliğindeki uçurum ve petrol kaynaklarının sınırlı bir grup tarafından kullanılması yaklaşık 1 yıldır içten içe sosyal ağları örüyordu. Fakat Barzani, Kerkük başta olmak üzere tartışmalı bölgelerin kaynaklarını halka dağıtacağı algısı oluşturmuştu. Böylesine bir hayal kırıklığı dün akşam saatlerinde Erbil’de, Barzani posterlerinin yakılmasına kadar işi götürdü. Olayların tırmanması ile Irak Başbakanı İbadi bölgeye asker sevkıyatı yaptı. Öte yandan meselenin bir de Türkiye’yi, yani Türkmenleri ilgilendiren yönü var. Geçtiğimiz hafta Türkmen nüfusun yoğun olduğu Tuzhurmatu’da yapılan saldırıda 6 yaşında bir Türkmen çocuk hayatını kaybetti. Bir süredir Tuzhurmatu’da bu tarz saldırılar olduğunu görüyoruz. Tuzhurmatu ilçesi hem önemli bir geçiş noktası hem de güç tahakkümü için bir motivasyon alanı. İşgalden önce nüfusunun %60’ı Türkmenlerden oluşuyordu. Araplar ve Kürtlerin de yaşadığı şehirde meydana gelecek bir kırılma tüm bölgeyi etkileyebilir. Peşmergenin referandum sonuna kadar burayla ilgili yaklaşımı “Tuzhurmatu giderse Kerkük gider.” şeklindeydi. DEAŞ işgalinin ardından ABD desteği ile şehirdeki yönetimi ele alan Peşmergenin tartışmalı bölgelerden birisi olan Tuzhurmatu’yu stratejik gördüğü çok açık. Üstelik buradaki Türkmenlerin önemli bir kısmının Şii olması Haşdi Şaabi ve İran etkisini de gündeme getiriyor. Zaten 16 Ekim’de Peşmergenin çekilmesinde Türkmenlerin ağırlıklı olduğu askeri birlik öne çıkmıştı. Bununla birlikte Tuzhurmatu’daki yeni denge girişimleri aslında Kerkük’ü hedef alıyor.

Birkaç gün sonra bu kez Kerkük'te Musalla mahallesindeki Irak Türkmen Cephesi bürosuna roketatarla yapılan saldırı uzun zamandır konuşlandırılan PKK'lı teröristlerin sahaya sürülmek istendiğini işaret ediyor. Dün de Kifri ilçesindeki Irak Türkmen Cephesi bürosu, Türkmen Radyo İstasyonu, Türkmeneli Öğrenci ve Gençler Birliği ile Türkmen Okulu ateşe verildi. Can kaybı yaşanmazken ciddi maddi hasar meydana geldi.

Olayların içyüzünü bizzat merkezindeki Türkmen Cephesi (ITC) Başkanı Erşat Salihî'ye sordum: “Buradaki Kürt partileri kendi ihtilaflarını başka bölgelere nakletmek için sürekli olarak ITC'yi hedef alıyorlar. Bunu bayrak krizinde ve referandumda da yaptılar. Sanki ITC Kürt düşmanı algısı yaratarak eylemleri bizim üzerimize yöneltmek istiyorlar. Biz Kürt düşmanı değiliz. Kendi halkımız için mücadele ediyoruz. Şu an Kuzey'de yaşananlar ve bize yapılan saldırılar bir projenin içerisinde gerçekleşiyor. Buradan söylüyoruz. Bizi daha fazla sıkmasınlar.” Öyle görülüyor ki Türkmen demek Türkiye demektir. Türkmen varlığı etkisiz kılınmadan Türkiye'nin etki sahası kırılmayacaktır.

MİLAD – Ahmet AY

Güller Arasında Ayırık Otu

Türkiye, 21. Yüzyılı “Amerikan Krallığı” ilan eden ve başta Türkiye olmak üzere İslam Âlemine boyun eğdirmeyi planlayan Slikon Vadisi efendileri ile tam bağımsızlık mücadelesini sürdürürken, içeride de bilerek ya da bilmeyerek Küresel kapitalizme hizmet sayılabilecek uygulamalara imza atan rektöründen, belediye başkanlarına, bürokratından, işadamına kadar belli belirsiz mahfillerle de mücadele etme mecburiyetinde bırakılıyor.

Türkiye'nin enerjisini beceriksiz ve bir o kadar hantal bürokrat, kötü niyetli ve iş bilmez belediye başkanları, kendilerini kurnaz sanan 7 renk rektörler boşa harcıyor. Bir de kendilerini dünyanın en zeki adamı gören ve

fakat takkelerini düşüren söz ve eylem sahibi yöneticilerin bu millete, bu devlete verdikleri zararı hesaba katın.

Yazık!

On tane güzel, hayırlı, millete faydalı iş, yukarıda saydığım evsaftaki yöneticilerin beceriksizliğine ve kötü muamelelerine kurban gidiyor.

Açıklayayım:

Van'a gidiyoruz, Van Büyükşehir Belediyesi Van'a 10 yılda yapılabilecek hizmetleri bir yıla sığdırmış. Soruyorsunuz, bir yıl önce de gelmiştik, hizmetlerinizi görüyoruz, Vanlılar da çok takdir ediyor, bunu nasıl başardınız?

Cevap kulaklara küpe:

“Biz milletimize, devletimize, Cumhurbaşkanımıza, hükümetimize, şehrimize layık olmaya çalışıyoruz.”

Siirt'e geçiyoruz, Siirt'te vatandaşlara belediyeyi soruyoruz:

“Belediye hizmetlerini bu bir yılda tanıdık, çok memnunuz.” cevabını alıyorsunuz.

Diyarbakır'a uğrayan herkes, **“Bu şehir bir yılda nasıl böyle değişti? Bu yollar, bulvarlar, parklar... Üstelik yerler de temiz, Diyarbakırlılar da ellerindeki izmariti yere atmıyor.”** diyor.

Geçen gün İstanbul'dan Diyarbakır'a uğrayan bir dostum, **“Altyapı çalışmaları gibi, gençlik, insan, yani 'yüreği yüreğe değdirme' konusunda da hassasiyet ve büyük ilerleme gördüm.”** diyor.

Elhak doğrudur.

Geçen Cumartesi günü Mardin Büyükşehir Belediyesi ve Milat Gazetesi ortaklaşa **15 Temmuz ve 2. Kurtuluş Savaşı** paneli düzenlemişlerdi. Gazeteden 6 kişilik kadro ile Mardin'deydik. Gün boyu Mardin'i gezdik, Mardinlilerle sohbet ettik. Bütün yazarların ittifak ettikleri konu şuydu:

“Devletin millete ait olduğuna Mardin’de şahitlik ettik. ‘Millete efendi değil, hizmetkâr olmak’ aynen budur...”

Alt yapı çalışmaları durmaksızın devam ediyor. Bir yılda 1200 km köy yoluna asfalt yapıldı. Bu asfalt öyle böyle değil, kaliteden şaşmayan anlayış burada da kaliteyi esas aldı. Alt yapıyı geçiyorum, lakin Belediyenin çocuk, genç, yaşlı herkese ulaşması, derdini sorup, çözüm bulması gönüllere otobanlar döşendiğini gösteriyordu.

Bir de Artuklu Kaymakamı vardı ki yakında Kayyım Kaymakamlar yazımızda o güzel çalışmalarından tafsilatlı bahsedeceğiz. Mardin’den Batman’a gidiyoruz, **“Vali Ahmet Deniz de olmasaydı Batman yaşanmaz bir şehre dönerdi”** diyen Batmanlılarla konuşuyoruz, bir dokun bin ah işit.

Soruyor Batmanlılar, **“Bizim günahımız ne? Neden Batman’a da Diyarbakır gibi, Mardin gibi, Van gibi bir Belediye Başkanı atanmadı?”**

Batmanlılar özellikle Batman Üniversitesi Rektörü Aydın Durmuş konusunda dertli. Şimdiki rektör daha önce görev yaptığı yerlerde de konjonktür gereği milliyetçi, sonra ulusalcı, 15 Temmuz sonrasında da en koyu Ak Partili olmuş.

Rektör Aydın Durmuş, Üniversitede 28 Şubat alışkanlığını sürdürmüş. İslami Camiada bütün hayatı ortada olan ve FETÖ ile en ufak bağlantısı bulunmayan Üniversite Hocaları ile üniversite personelinin kurduğu ve ‘aralarında FETÖ’ye hizmet etmiş üyelerin bulunduğu’ söylenen FETÖ ile Mücadele Komisyonu marifetiyle görevden uzaklaştırıyor. FETÖ ile mücadelede acımasızım, lakin bunu 28 Şubat fırsatçılığına çevirmeye de o kadar karşıyım. Rektörün Üniversitesinde İslami İlimler Fakültesi Dekanlığı 01 Aralık 2017 tarihli yazı ile 28 Şubat’a olan özentiyi ortaya

koyuyor: **“Üniversitemiz... Kampüsünde başı örtülü, pardösülü, peçeli, gözlüklü”** deyip öğrenci avına çıkıyor, Rektör Durmuş, **“İlgili Fakülteye söz konusu kıyafeti giyen öğrenciler varsa ‘YÖK Kılık Kıyafet Yönetmeliğine göre’ gereğini yapın dedik...”** diye suçunu kabul niteliğinde bir açıklama yapıyor ve bizi FETÖ’cülükle itham ediyor.

FETÖ’cülüğümüz meselesine geleceğiz, ancak meseleyi Batman’ın tanınmış Avukatlarından Murat Çiçek özetlemiş: **“Dekanlık ve rektörlük suç ortağı. Rektörün amir olarak bu yazıyı iade edip, üstüne soruşturma açması gerekiyordu. Tam aksine yazıyı uygulamaya koymuş. Yani gösterdikleri delil, durumu daha vahim hale sokuyor.”**

FETÖ’cülük meselesine gelince, buradan rektöre bir çağrıda bulunuyorum:

Yüzlerce akıl-baliğ kişiden oluşan sülalemden, bir tek FETÖ’cü varsa ben de FETÖ’cü olduğumu peşinen kabul ediyorum. Adam tanıyın, siz FETÖ’cü diye işten el çektiğiniz Hocaları da bizi FETÖ’cülükle karalamaya çalıştığınız gibi mi FETÖ’cü yaptınız? Adam olmakla mümkün olan bu “tanıma” işi size zor geliyorsa üzgünüm.

Ve;

Kutlu bir mücadele veren Sayın Cumhurbaşkanımızın arkasına saklanmayın, varsa vatan aşkınız, millete sevdanız, gelin bizim yıllardır yaptığımız gibi siz de ona siper olun.

Bu yazı son olmayacak, çünkü Batman’a yazık ediliyor, Batman kan kaybediyor. Batman inliyor...

Dedim ya Van’ı, Siirt’i, Diyarbakır ve Mardin’i gezip umutlanırken, Batman’a uğrayınca sükûtu hayale uğruyoruz.